

EAI - aren

- det nya föreningsorganet -

Nr 2

ESLÖVS
ALLM. IDROTTSFÖRENING
Stiftad 1908

Sektioner:

Fri idrott

Fotboll

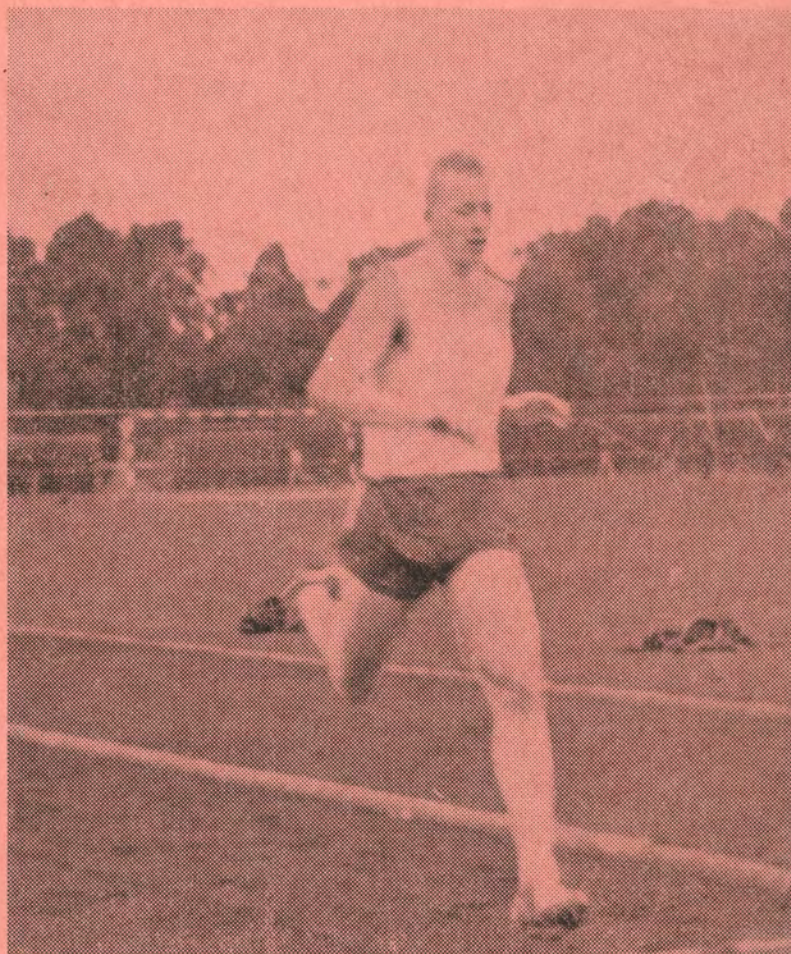
Brottning

Bordtennis

Tyngdlyftning

Kvinnl. idrott

Verksamhetsåret
1961

Larssons

Larssons Järnhandel A.-B.

ESLÖV

Tel. 132 10

Välsorterad Järnhandel

GUSTAFSSONSTRÄVARU A/B
tel. 10072, 10812, 11182 *Eslov*

A. Christenssons Skrotaffär A.-B.

Fabriksgatan

ESLÖV

Tel. 103 94

.....
UPPKÖPER: Järn- och metallskrot, stickylle, lump av alla slag, säckar m. m. Nedskrotning av utrangerade anläggningar utföras.

FORSÄLJER: Brukbar räls, rör, tuber, säckar m. m.

INNEHÅLL:

Får jag lov att presentera.

Forum för aktuell debatt.

1961 - Ett bra friidrottsår.

Till flydda tider återgår.

Tacka Lions Club.

På årsmöte med EAI.

Kassören har ordet.

Mjölby - tre perioder.

De aktivas märke.

Skolfotbollscupen 1961.

Ett år till i Div. V.

Fotbollens U.-verksamhet.

Förteckning... 1948-61.

Bordtennis 1961.

Ett mellanår för brottning.

Brottningens U.-verksamhet

Med sax i gamla...

Sikta mot stjärnorna...

Får jag lov att presentera

. vårt andra nummer av EAI:aren. Åtgärden att i fjor utge ett medlemsblad har mottagits med övervägande tillfredsställelse från de flesta håll och har, trots redaktionens bristfälliga journalistiska kunskaper, kritiken av "bladet" till största delen varit positiv. Med vetskap om det arbete det trots allt innebär, att färdigställa en klubbtidning, har det vänliga mottagandet gjort oss i redaktionen mycket glada, och i rena glädjeyran har vi vågat drista oss att nu komma med ytterligare ett nummer. Dock hade vi faktiskt räknat med att från våra läsare få åtminstone något tips angående uppläggning och redigering, för att få EAI:aren så läsvärd som möjligt, men har sådana uppslag alldeles uteblivit. Vi måste således ta' detta som ett förtroendevotum att fortsätta på den väg vi slagit in och låta detta nummer få i stort sett samma utformning som det föregående.

Som vi hoppats och även i viss mån kunnat förutse, har EAI:aren speciellt välkomnats av våra gamla medlemmar ute i landet, och har detta kommit till uttryck i många erkännande ord och varma välgångsönskningar såväl till redaktionen som till våra nu aktiva. Särskilt glädjande finner vi det att många f. d. medlemmar nu tack vare EAI:arens förmedling åter velat knyta närmare kontakter med sin gamla klubb genom att så beredvilligt erlagga sitt attribut som stödjande medlemmar i EAI. Faktum är nämligen att ett oväntat stort antal medlemsfemmor från hela landet, både bokstavligt och bildligt talat, kommit som ett brev på posten. Till alla Er som på detta sätt velat visa Ert intresse för gamla EAI, vill vi på detta sätt vidarebefordra vårt tack och hjärtligaste hälsningar.

Med förhoppning om att även detta nya nummer av EAI:aren skall få ett gott mottagande, och kunna ge en koncentrerad bild av våra olika sektioners verksamhet under det år, som nu lupit tillända, vill vi önska Er alla ett gott och framgångsrikt 1962.

Med EAI-hälsning
Redaktionen

Dam- &

Tonårsmode

av klass

SAHLINS

Konfektions Aktiebolag

ESLÖV

Forum för aktuell debatt!

Liksom tidigare gör vi här ett försök att dra upp ett ämne, som vi tro har anknytning till de flesta idrottsarter. Att det här nedan är fotbollen som debatteras, innebär dock inte annat än att problemen går att överföra på vilken annan idrottsgren som helst.

Påpekas bör också, att vi i artikeln inte försöker utpeka någon speciell klubb eller enskild individ. Men om någon i något fall skulle känna sig "träffad", ger detta ett gott belägg för att allt inte är som det borde vara i dessa stycken — och vi har vunnit vårt syfte, att väcka debatt.

Som det mesta i våra dagars idrottssammanhang kommer även denna artikel att handla om pengar och ha ekonomiska aspekter. Att idrotten är en idéell rörelse är ett påstående, som har all anledning att vinna förståelse på de flesta håll, medan riktigheten i utsagan att idrotten är fattig, kanske främst efter alla proffsaffärer under senare tid, hos många har betydligt svårare att vinna genklang. Det kan nog inte undvikas att hos en utomstående en undran inställer sig, om inte det kapital idrottsrörelsen och den enskilda föreningen tillföres genom entréavgifter, genom anslag från stat och kommun och genom eget idogt arbete med lotterier och festarrangemang skulle vara tillräckligt för att täcka de nödvändiga utgifterna för resor, material och administration. Förvisso är detta antagande i stort sett riktigt. Men idrotten har även andra och betydligt större utgiftsposter än vad den oinvigde i allmänhet tänker sig. En bland de större faller under kontot "tränarearvode" — ett konto vars förekomst i bokföringen det i och för sig inte kan finnas anledning att resa invändningar mot. För att i enlighet med idrottens

summor tränaren honoreras med är rätt placerade pengar. Det måste absolut vara missriktad omtanke om föreningen att i ett dylikt läge satsa på en oftast dyr tränare. Här skulle nog pengarna kommit till bättre nytta för åtgärder, som är ägnade att höja intresset för idrotten och på så sätt få tillfört föreningen ytterligare aktiva. När så skett kan det vara dags att ånyo ventilera tränarefrågan.

När man diskuterar tränare kan man inte undvika att komma in på den svenska idrottens och framförallt fotbollssportens gissel — "den spelande tränaren". Swingpjatten och andra liknande oförargliga typer var företeelser, som ganska snabbt försvann ur det allmänna medvetandet, medan "den spelande tränaren" har blivit en institution, som varje, om än aldrig så liten, förening med självaktning måste hålla sig med — och alla föreningar har ju självaktning.

Här är ett mycket dystert kapitel i svensk idrotts-historia, där en sanering absolut är av nöden, för att förhindra den parasitverksamhet, som oftast helt är ägnad att profitera på framförallt fotbollens och dess

SPELANDE TRÄNARE

Tränare, spelare eller vad?

idéer och målsättning, på ett sakkunnigt sätt kunna utbilda sina medlemmar till goda idrottsmän och medborgare, måste den enskilda föreningen satsa pengar för att till idrotten knyta sådana personer, som är lämpade för en uppgift som träningsledare. En dylik kostnad måste nog av de flesta anses väl befogad — utan att man därför har angivit kostnadens storlek eller det arvode, som kan anses lämpligt för ett tränareåtagande. För en välkött klubb med intresserade aktiva kan således kontot "tränarearvode" till fullo accepteras och måste utgiften betraktas som tillfällig och som kan komma att ge god återbäring. Men i de fall tränarefrågan urartar till att bli en prestigesak, kan den lätt få ett löjets skimmer över sig. Det finns förvisso uppbyggligare skådespel att bevittna än en välbetald tränare "drillande" en knapp handfull mer eller mindre intresserade fotbollsspelare. Med så bristfälligt träningsintresse har man all anledning att betvivla att de

målsmäns godtrogenhet. Svensk fotboll har absolut inte råd att vara försörjningsinrättning för denna grupp av mer eller mindre avlagda fotbollsspelare, med i de flesta fall all avsaknad av den minsta lämplighet för utövande av tränareverksamhet. Det är inte sagt att man är lämpad som tränare, för att man varit reserv för reserven i någon av våra storklubbar och troligen långt mindre för att man varit stor fotbollsidol nere i gårdsgårdsserierna. För att bli en god tränare räcker det mycket sällan att ha varit aktiv spelare. Här fordras betydligt mycket mer, framförallt att vara en god ledare och taktiker, att ha pondus och viktigaste av allt, att ha något att lära bort och att ha förmåga att kunna lära bort det. Behärskar man dessa saker, spelar det inte så stor roll om tränaren har utbildning i var han skall sätta sitt namn, för att kvittera ut sitt ofta ganska feta arvode — en sak som tycks vara det enda en ganska stor del av "de spelande tränarna" tillägnat

sig till fulländning. Nu skall dock i ärlighetens namn först som sist vara sagt, att det finns en hel del "spelande tränare", som gjort mycket stor nytta ute i föreningarna, men för de flesta gäller, att de benämns tränare uteslutande för att motivera sitt arvode, för att spela med och förstärka laget som sådant — träningen däremot är tydligen av ganska underordnad betydelse.

Detta är ett faktum som många föreningsledare avsiktligt eller oavsiktligt blundar för. Oftast är det nämligen så, att lagledningen tillfälligt vill förstärka sitt lag med någon bra fotbollsspelare, för att på så sätt vinna framgång.

För att nå detta syfte, och då fotbollsspelaren ifråga i regel vet sitt värde, är klubben redo att punga ut med ganska stora belopp. För att kunna motivera ett sådant förfarande, och inte i allt för hög grad komma i konflikt med gällande amatörbestämmelser, sättes denne spelare att leda de övrigas träning, varvid arvodet utåt sett är att betrakta som ersättning för tränareverksamheten. Detta tillvägagångssätt är utan tvekan alldeles förkastligt och i hög grad ansvarslost gentemot den egna klubben. Men klubbledningen stirrar sig ofta blind på de framgångar, som uppnåtts sedan denne "spelande tränare" engagerats och intalar sig att lagets och den enskilde spelarens fotbollskunnande genomgått en förändring till det bättre. Tvärtom har fotbollskunnandet i laget inte blivit ett dyft bättre, utan beror framgången mestadels på tränarens insats som *spelare* i laget. När denne efter en tid lämnar klubben för en mera kapitalstark konkurrent eller av annan anledning, kommer detta väl till synes i en oftast markant nedgångsperiod för den gamla klubben och den enskilde spelaren verkar inte sällan mera vilsekommen och främmande allt fotbollskunnande än tidigare. Följden blir naturligtvis att "den spelande tränaren" får ett mycket gott eftermäle: "Det var tack vare hans träning det gick så bra för oss". Här kan nog finnas anledning att vända på påståendet och säga: "att det är tack vare 'den spelande tränaren' det går så dåligt för oss nu". Hade lagledningen varit förutseende och istället för att inrikta sig på den tillfälliga, men oftast snabba framgång, som kan bli följderna av anställandet av "en *spelande* tränare" och i stället satsat på en tränare, som besitter kompetens att leda träningen, hade man, även om ansträngningarna inte med ens givit mera positiva resultat, inte stått alldeles handfallen, för att en av de bättre spelarna lämnat klubben.

Ingen har väl anledning att betvivla, att klubbledningen har de mest vällovlige avsikter gentemot sin

förening, när den tar steget att anställa en fotbollsspelare — "en spelande tränare". Som regel har man dock inga tillförlitliga uppgifter om dennes lämplighet som träningsledare, utan har man endast möjlighet att värdera honom i sin egenskap av spelare. Detta är ju bildligt talat, att köpa grisen i säcken och ett mycket vanskligt spel med sin förenings surt förvärvade slantar som insats.

För att förhindra eller i varje fall begränsa den snedvridna utveckling denna skumma handel med tränare fått, borde nog, tycker man, fotbollsförbundet och distriktsförbunden kunna ingripa och hjälpa välmående klubbar tillrätta och framförallt anordna tränarkurser av betydligt vidare omfattning än vad nu är fallet. Låt därför dem som önska bli tränare — spelande eller ej — genomgå fortlöpande kurser, förslagsvis 10—14 dagar årligen under en treårsperiod, där den blivande tränaren får ordentlig trimning i såväl teoretisk som praktisk träningsundervisning. Låt sedan den på detta sätt utbildade tränaren erhålla vitsord i de olika ämnen kursen omfattat, precis som vid vilken vanlig kursavslutning som helst. Låt sedan de erhållna betygsvärdena ligga till grund för tränarens inplacering i arvodesklass efter av förbundet uppgjord tabell, så att den klubb, som sedan har funderingar på att anställa tränare ifråga har några fakta att hålla sig till. Anser sedan klubben, att den bör betala mer än vad som angivits i den av förbundet rekommenderade lönetabellen, må detta vara föreningens ensak, men är en sådan åtgärd endast ägnad till att bedraga sig själv.

Vidare bör tränaren i samband med genomgången kurs tilldelas en form av betygsbok, som sedan skall följa denne under hans tid som tränare, och där de olika klubbar, som haft honom anställd skall ges möjlighet att delge sina vitsord om hans sätt att utöva sin tränareverksamhet i föreningen.

Med dylika eller likartade betingelser bör klubbarna få en fair chans vid anställandet av träningsledare och inte som nu behöva inhandla en lott i de många nitarnas lotteri. På detta sätt skulle kanske också sättas en broms för de många parasiter, som i fotbollen ser en outsinlig mjölkkoossa och vilkas vetande om träning som regel inte är värt att veta.

Visst har det med all rätt fällt uttrycket, att det är bättre med tränande spelare än spelande tränare. Men det går säkert lättare att få tränande spelare om dessa ges handledning av en tränare som har begrepp om vad verklig träning innebär.

Medlemmarna i

Eslövs Allmänna Idrottsförening

kallas härmed till

Å R S M Ö T E

å Klubblokalen

Onsdagen den 31 jan. 1962

kl. 19.00.

Dagordning enligt stadgarna.

inbjudes till

Å R S F E S T

å Stadshotellet

Lördagen den 3 febr. 1962

kl. 19.00.

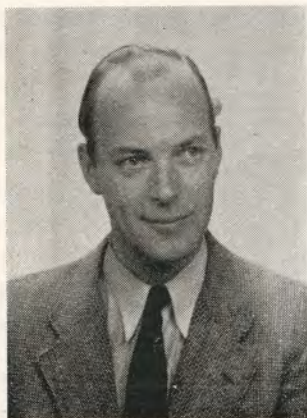
Supé — Prisutdelning — Dans

1961 - Ett bra friidrottsår.

Yngve Stein rapporterar:

Det är mycket nöjda EAI-friidrottare, som gått till vintervila. Personligen vill jag gå minst 15 år tillbaka i tiden för att finna den allmänna idrotten här i staden så stark, som den varit i år. Våra idrottsgrabbar har dels uppnått resultat av elitklass och dels (då det gäller ungdomen) visat upp en bredd, som jag inte kan minnas vi har haft tidigare.

Yngve "Krassi" Persson
mångårig friidrottsbas.

Några av läsarna undrar med all säkerhet (efter ovan nämnda vackra ord) varför vi inte placerade oss bättre i serien. Här är jag tvungen att ta till med den gamla vanliga ursakten, "otur med laget". Ärligt talat, vi hade otur med laget — var inte ordinarie en enda match under hela serien — och det var inte ovanligt för oss att ställa upp med 6—10 reserver. Vi är och var mycket bättre, än vad vår placering visade — 5:a eller näst sist i Skåneserien div. I. Mot IFK Lund lyckades vi få ihop nära nog ordinarie lag, och då visade vi vår styrka genom att förlora med endast 17 poäng (55—72), trots att vi blev poänglösa i stafetten för överväxling och därmed diskvalificerade. Det bör nämnas att IFK Lund tillhör en av vårt lands allra starkaste friidrottsföreningar. Nu är det så, att då det gäller friidrott, är det svårt att få grabbarna samlade alla på en gång, vilket är absolut nödvändigt för att kunna hävda sig i serier. Trevliga saker än seriematcher finns det dock att tala om, och därför går vi direkt över till de individuella prestationerna:

Krister Wittbom i kastagen.

Krister Wittbom har just varit en sådan injektion som Eslövsidrotten behövt och då framförallt kastarna. Han har i år haft en säsong, som talar om, att vi i honom har en kastare, som kommer att nå den absoluta elitklassen. I år har det blivit personliga rekord i såväl kula som diskus med resultaten 15.11 resp. 45.66, båda resultaten av mycket hög klass. Dessa resultat äro Eslövsrekord. Tidigare rekordhållare var Stig Oldén, som under sin Eslövstid uppnådde 13.25 i kula och 40.17 i diskus, resultat, som Krister i år med klar marginal förbättrat. Som idrottsgrabb är Krister en stor tillgång för vår friidrott. Han är träningsvillig och har vid sidan av sitt eget tränande med glädje hjälpt många blivande kulstötare och diskuskastare med teknik och allt vad som tillhör dessa kastgrenar. Det har inte varit någon ovanlig syn på idrottsplatsen denna sommar med 10—15 pojkar runt Krister under träningen, alla med hopp om att själv en gång kunna bli lika bra. På tävlingsbanan har Krister i år gjort en stark säsong. I diskus har han bl. a. blivit Skånsk mästare samt 2:a på Svenska B-mästerskapen och i kula har han blivit Svensk B-mästare med personliga — Eslövs- — och Svenska B-mästerskapsrekordet 15 meter och 11 cm. Få är de tävlingar, som Krister inte vunnit denna säsong och det bör nämnas, att diskusresultatet 45.66 ligger alldeles i närheten av Skånska rekordet.

Men det som kanske är roligast, då det gäller Krister, är att han står alldeles i början av sin

idrottskarriär. Han är 22 år gammal och har inte förrän i år tränat rationellt, vilket betyder, att det i honom finns oerhörda utvecklingsmöjligheter. Det är inte bara kasten, som behärskas av Krister. Han har gjort 1.75 i höjd, 6.40 i längd och 11.9 på 100 meter, resultat som talar om för oss, att det i honom finns både spänst och snabbhet — två absolut nödvändiga ting som fordras för att kunna bli något alldeles extra inom specialen kula och diskus. Själv tror jag på Krister, och utan att tveka är jag övertygad om, att hans personliga rekord redan om ett år ligger på 15.50 resp. 47.00 meter.

Bengt Gunnarsson, finns det någon Eslövsidrottsman, som så helhjärtat går in för sin idrott som han? Kommer väl ihåg, då jag 1958 för första gången träffade Bengt. Han var då god för 4.35 på 1500 meter och inte trodde man då, att det skulle bli han, som förste EAI-are skulle springa 1500

F. distriktstränaren Elov Nilsson ger råd och instruktion.

under 4 minuter (för det blir han). Under den gångna säsongen har Bengt gjort en insats, som han så sent som i fjor inte ens i sina vildaste fantasier vågade drömma om.

Det har i år blivit Eslövsrekord på 800, 1.000, 1.500 och 3.000 meter med tiderna 1.57,8, 2.37,3, 4.02,5 och 9.00,2. Tidigare rekordhållare har varit Ingvar Mohlin på 800 meter (1.59,0) och på de övriga 3 distanserna är det jag, som fått släppa ifrån mig rekorden (4.04,6, 1.37,6 och 9.09,0). Bengt har i år tävlat mycket och vunnit många tävlingar, som bl. a. Kretsarnas DM på 1.500 meter med deltagande av hela Skåneeliten. På Skånska mästerskapen blev han 4:a på både 800 och 1.500 meter och på Svenska B-mästerskapen fick han en 15:de placering på 1.500 bland 70 deltagande, här med tiden 4.02,5 på dyblöta banor. Mycket starkt!

Själv är jag inne på, att få idrottsgrenar kräver så mycket av sina utövare som medeldistanslöpning. Här är det inte bara frågan om kondition, utan den måste kompletteras med styrka, snabbhet samt det allra viktigaste: envishet = man får inte släppa. För att skaffa sig allt detta fordras hård

träning, och det är just detta, som Bengt bedriver. Han tog ingen vila efter tävlingssäsongen, utan satte igång med träningen direkt. Att som han träna 5—6 kvällar per vecka nu under de mörka och kalla höst- och vinterkvällarna, måste man beundra, och var säkra på att det är sådant som ger resultat. Eftersom jag själv har följt Bengt på hans träning dessa år, så vet jag, vad jag talar om: Bengt kommer att gå mycket långt som löpare. Ett år till på 1.500 och där göra c:a 3.57, sedan skall han ta steget upp på 5.000, där han har stora förutsättningar för att bli elitlöpare.

Bengt-Åke Svensson, 16 år gammal, 5:a på 1.000 meter i Svenska riksfinalen för 16-årsjuniorer på Stockholms Stadion i samband med seniorlandskampen Sverige—Frankrike—Japan. Har vi någonsin i Eslöv haft en sextonåring, som gjort en så stark prestation, och i övrigt gjort en så strong

säsong som den Bengt-Åke gjort i sommar. Bengt-Åke började med idrottandet hösten 1960, men först i februari satte han i gång med rationell träning. Trots att hans arbete gör, att han måste träna sent om kvällarna (han lär till damfrisör), har han inte någon kväll sedan februari missat träningen. Han har ensamt givit sig ut i mörkret och löptränat, varefter han kört igenom gymnastik- och skivstångsprogram. Det är roligt att se Bengt-Åke på träning, han slarvar inte med något, uppvärmning och smidighetsgymnastik genomgås noggrant, innan det är tid med själva träningen (ett exempel som alla bör ta efter).

Sin tävlingsdebut gjorde Bengt-Åke den 19 april, då han blev Mellanskånsk juniormästare i terränglöpning för 18-åringar. Redan den 23 var det tid för Skånska mästerskapen i terräng — denna gång för 16-åringar — och här överraskade Bengt-Åke oss alla med att löpa i mål som 2:a. Själv var han inte nöjd, "där var ju en före mej", löd kommentaren. På bana har Bengt-Åke stått i en klass för sig själv bland Skånes 1.000-meterslöpare 16-åringar. Att som Bengt-Åke få göra det ena loppet efter det

andra och dra (leda) från start till mål och ändå kvalificera sig till Stockholm med tiden 2.42,4 enbart 1.5 sek. sämre än årsbästa Svenska tid, detta mer än något bekräftar, vilket framtidslofte vi har i denna grabb. I riksfinalen gjorde han vad man skall göra, gick upp och drog hårt med tanke på att knäcka medtävlarna (11 st.). Det hade ju så när lyckats, men 200 meter från mål stelnade han till, och han blev tvungen att släppa några förbi sig. Men han gav sig inte utan kämpade sig i mål som 5:a med samma tid som 4:an, 2.40,0. Segrarens tid blev 2.36,6 = Svenskt rekord för 16-åringar. Heder är en sådan pojke som vågat chansa. Det är på detta sätt, man skall löpa, om man i framtiden skall bli något att lita på (Dan Waern t. ex. gick tillväga på samma sätt).

Bertil Centergård — tänk om vi fått behålla honom här i staden. Han var vad vi behövde: dels tränade han själv hårt och hade stora förutsättningar på 400 meter, dels hade han en stor ledares egenskaper. Under sin korta Eslövsvistelse hann Bertil med att sätta fart på ungdomsträningen. Han ägde förmåga att "ta" ungdomarna. Träningen, om än aldrig så hård, blev för dem aldrig tråkig under Bertils ledning. I framtiden kan vi inte räkna med hans hjälp, då det gäller ledarefrågan (han är Kristianstadsbo numera), men på löparbanan har han lovat att även i fortsättningen representera EAI, för vilket vi är mer än tacksamma.

Hans Nilsson, tänk om vi kunde få denne talang att på allvar gå in för sin idrott. Han har i år helt utan träning hoppat 6.78 i längd och sprungit 100 meter på 11.6. Här är det bara att hoppas, att han själv kommer underfund med sina stora förutsättningar. Utan att ta till överord vågar jag påstå att han med hjälp av träning inom ett år skulle göra 7.10 i längd och c:a 11.2 på 100 meter.

Inom juniorleden finns massor av lovande pojkar, som med rationell träning kommer att nå långt i sina specialgrenar. Vi har för att nämna några, Gert-Inge Billing på 400 meter, Curt Sundén på 100 och 200 meter, Jonny Ohlin på 100 meter, Anders Olsson i spjut och diskus samt Hans E. Nilsson i precis vilken gren som helst. Vi hoppas inom friidrottsledningen, att dessa pojkar vill underkasta sig den hårda träning, som fordras, för att de riktiga resultaten skall komma.

Under vinterhalvåret tränar friidrottarna gemensamt om torsdagarna kl. 17.30 på Läroverkets gymnastiksal. Finns här i staden idrottsintresserade flickor och pojkar, som vill börja träna, så tag kontakt med oss och vi lovar, att lära ut vad vi kan om idrott och träning.

— ooo —

Redaktionen ber att få instämma i de framförda lovorden, som här ovan kommit de aktiva till del och vill vi i detta sammanhang rikta ett varmt tack till alla som bidragit till de goda resultat som uppnåtts av sektionen.

Vi skall dock inte i likhet med artikelförfattaren (som vi vill tro av blyghet) underlåta att nämna även dem som hållit i rodet. Vi tro nämligen inte att någon — inte ens de aktiva — tar illa vid sig om vi här ger en speciell honnör till den mångårige sektionsordföranden Yngve "Krassi" Persson och hans gode medhjälpare Yngve Stein för utomordentligt gott nedlagt arbete, som nu äntligen efter många års slit krönts med för vår förening ovanligt stora friidrottsframgångar. Trägen vinner — och vi är övertygade om, att vi har många nya glädjebud att vänta från vår idogt arbetande friidrottssektion även i fortsättningen.

Blomsterbergs

MÖBLER

Kontor och utställning: Köpmansgatan 12 - Södergatan 11 - Tel. 10796

De 10 bästa E. A. I.-resultaten under 1961.

namn	gren	resultat	poäng						
1. Krister Wittbom	Kula	15.11	889	„	1000	B. Gunnarsson	2.37,3	1961	Eslöv
2. Bengt Gunnarsson	1500	4.02,5	860	„	1500	B. Gunnarsson	4.02,5	1961	Sthlm
3. Krister Wittbom	Diskus	45.66	796	„	2000	Y. Stein	5.45,7	1958	Eslöv
4. Bengt Gunnarsson	800	1.57,8	760	„	3000	B. Gunnarsson	9.00,2	1961	Eslöv
5. Bengt Gunnarsson	2000	5.46,2	758	„	5000	H. Ottmer	16.22,8	1945	Eslöv
6. Bengt Gunnarsson	3000	9.00,2	744	„	10000	Y. Stein	36.23,6	1960	Eslöv
7. Yngve Stein	1500	4.11,3	727	Häck 110		B. Tullberg	16.5	1944	Hbg
8. Hans Nilsson	Längd	6.78	719	„	200	G. Jansson	25.5	1942	L—a
9. Stig Oldén	Spjut	59.01	710	„	400	G. Jansson	55.9	1942	Hbg
10. Hans Nilsson	100	11.6	707	Höjdhopp		S. Haanpää	1.81	1960	Eslöv

Eslövsrekorden.

gren	innehavare	resultat	år	plats
löpning	100	E. Bolmstedt	11 sek	1916 Trbg
„	200	A. Lindstedt	23.6	1934 Eslöv
„	300	C. Garmer	37.0	1950 Limh.
„	400	G. Jansson	51.0	1942 M—ö
„	800	B. Gunnarsson	1.57,8	1961 Hbg

Längdhopp	G. Gustafsson	6.86	1945	Eslöv
Trestegshopp	A. Andersson	13.76	1946	Trbg
Stavhopp	N. Dhejne	3.40	1936	Khmn
Kulstötning	K. Wittbom	15.11	1961	Sthlm
Diskuskastning	K. Wittbom	45.66	1961	Eslöv
Spjutkastning	S. Oldén	65.28	1945	Lund
Släggkastning	H. Marcusson	39.00	1917	Eslöv
Femkamp	S. Oldén	2751 p.	1945	Eslöv
Tiokamp	S. Oldén	5200 p.	1944	Eslöv

Fem- o. tiokampsresultaten äro räknade efter gamla tabellen.

JANNES KIOSK

Villavägen

Telefon 105 61

TOBAK

Tidningar — Konfektyrer — Frukt

Läskdrycker — Film

Beställningar av Ge-Ge dessertglass

emottages tacksamt

Andersson gör bra glasögon

Vid köp och reparationer

anlita

ALBERT ANDERSSON

UR- & OPTIK

Södergatan 6

ESLÖV

Telefon 118 50

Paulssons

BEKLÄDNADSAFFÄR

Östergatan

ESLÖV

Tel. 108 10

HERREKIPERING

HERRKONFEKTION

Högtidskläder uthyres.

Distriktskontor för Skåne och Blekinge

Försäkringstagarnas eget bolag

Telefon 731 65 växel Malmö

Telefon 113 96 Eslöv

Till flydda tider återgår min tanke

än så gärna...

Folkpensionärer på utflykt!

Nej, det är EAI:s juniorlag i friidrott av år 1917 efter en klubbmatch i Trelleborg. Fr. v.: Johan Montelius, Bo Sahlin, Ernst Novén, Otto Stelling, Kjell A. Tullberg, Karsten Sonesson, Oscar Jönsson, Carl Cyldorff, C. F. Nilsson, Ernst Wessberg, Karl Klarberg, stadsfiskal Bror Carlson, Johan Hernö, Edvin Andersson, och Karl Nilsson.

En prydlig brottartrupp av årgång 1935.

Detta år vann brottarna samtliga 3 serier man deltog i, nämligen Skåneserien div. I (A-laget), Reservlagsserien och Trehäradsserien (3:e laget).

Fotbollslag som nu skulle kunnat 35-årsjubilera!

Fotot är nämligen från år 1926 och taget i Ekenäs utanför idrottsplatsen. Fr. v.: stående August Nilsson, (död), Osten Lindoff, Sigvard "Knatten" Ramberg, Erik "Kamraten" Andersson och Harry Landin. Knästående: Karl "Kvidinge" Andersson, Bonde Thomasson, (död), Anton "Sudden" Jönsson, Arvid Billström, Eric "Kvidinge" Andersson och Evert "Kaliba" Andersson.

K Ö P

G O D A R E

- K Ö P

FELIX

Tacka Lions Club för det . . .

Friidrotten i Eslöv har under året begåvats med ett oväntat, men i högsta grad kärkommet anslag för understödande av sin träningsverksamhet. Tack vare Lions Clubs vackra gåva på 1.500 kr, att användas för anställande av tränare för enbart friidrott vid folkskolorna, läroverket och EAI, har det åter blivit fart och rörelse för denna idrottsart på vår vackra idrottsplats. Den kommitté, till vilken anslaget överlämnats och således också haft att svara för den aktuella verksamheten, lyckades alldeles utmärkt vid valet av träningsledare, i det att man lyckats engagera ingen mindre än den i friidrottskretsar mycket renomerade Elof Nilsson från Lund.

Från EAI vill vi därför i sammanhanget framföra vårt varma tack till Lions Club, utan vars vackra initiativ vår förenings friidrott säkerligen inte varit märklig att åstadkomma en sådan frammarsch, som faktiskt varit fallet under det gångna året.

Vår friidrottssektion är mer än villig att understryka detta tack och gör det med nedanstående rader:

"Vi har säkert alla någon gång läst följande i ett idrottsreferat: 'den lovande 16-åringen A gjorde bra ifrån sig'. Sedan hörde vi kanske aldrig mer om denna A. Vart tog han vägen? Jo, han tränade, och han tränade hårt med tanke på att bli en god idrottsman. Men det blev han inte. Det finns många exempel på ungdomar, som aldrig har blivit vad de haft utsikter till att kunna bli inom sin idrott. Detta för att de aldrig kommit under sakkunnig tränare. De har tränat så att säga efter eget huvud, och det ger mycket sällan resultat.

Friidrottarna här i Eslöv har i år haft möjlighet till "specialist" då det gäller träningen. Våra lovande juniorer (några av elitklass) har fått riktig träning. De har haft tillgång till f d distriktstränaren Elof Nilsson, som från grunden fått flickorna och pojkarna att träna rätt. Själva skulle vi inte kunnat få hit en tränare som Elof Nilsson. För att anställa en tränare som han fordras pengar, och pengar det har vi inga.

När Lions Club nu skänkte oss medel för anställande av en tränare, blev vi helt naturligt mycket glada. Glada för att våra lovande friidrottsungdomar nu får den träning som fordras, för att kunna taga upp kampen mot den hårt tränade idrottseliten.

I dagens läge med alla ungdomsproblem är det glädjande att det finns någon, som vill satsa på idrotten. Det är nämligen mycket viktigt att få ungdomen att intressera sig för idrott, ty sundare intresse än idrott finns inte.

Att vi redan i år haft dubbelt så stor ungdomsavdelning som vanligt, har vi absolut Lions Club att tacka för. Utan Lions Clubs hjälp hade vi inte kunnat anställa tränare, och utan tränare hade vi inte fått fram elitungdomar, och utan denna elit hade inte intresset vuxit sig så stort, som erfordras för att massan skall komma".

TACK LIONS CLUB.

På årsmöte med EAI 1961.

MEDLEMSUNDERLAGET YTTERLIGARE FÖRSTÄRKT.

Onsdagen den 27 januari 1961 avhöll Eslövs Allmänna Idrottsförening sitt årssammanträde å klubblokalen.

Mötet öppnades av ordf. Knut Johansson, som i sitt hälsningsanförande uttalade ett tack till de olika utskotten och kommittéerna för det gångna årets arbete. Före förhandlingarna hölls parentation över av under året avlidne medlemmen Ivar M. G. Sandberg, som tillhört EAI allt sedan år 1909. Verksamhetsberättelserna och de ekonomiska redogörelserna godkändes varjämte ansvarsfrihet beviljades. Årsavgifterna fastställdes till 10: — kr för aktiva seniorer, till 5: — kr för passiva medlemmar och för damer över junioråldern, till 3: — kr för juniorer samt till 1: — kr för ungdom.

Val av funktionärer gick helt i enighetens tecken och har de olika styrelserna och utskotten under året haft följande sammansättning:

Ordförande: Knut Johansson, omvald.

Styrelseledamöter: Lennart Ohlsson omvald på 2 år, John Pettersson nyvald på 2 år. Thure Ramberg och Knut Jönsson kvarstående.

Styrelsesuppleanter: Kjell-Ake Sydmark, Hans-Börje Persson och Sven Åkerblom, omvalda, samt Bertil Centergård och Sven Jönsson, nyvalda — samtliga på 1 år.

Medlemskommitté: Kjell-Ake Sydmark, Hans-Börje Persson, Gunnar Willingmarc och Thure Ramberg, omvalda på 1 år.

Revisörer: Birger Svensson och Walter Stjernholm, omvalda på 1 år.

Revisorssuppleanter: Stig Sandén och Birger Fristedt, omvalda på 1 år.

Idrottsmärkesombudsman: Erik "Snabbe" Persson, omvald på 1 år.

Urklipparkivarie: Oskar Jönsson, omvald på 1 år.

Medlemsbladskommitté: Huvudstyrelsens medlemmar.

Valberedning: Sven Jönsson, Yngve Persson och Nils Fredriksson, valda på 1 år.

SEKTIONSUTSKOTT:

Fotboll: Lennart Ohlsson, Malte Ljungberg, Stig Pettersson, Leif Linné, John Larsson, Yngve Persson, Curt Johansson, Göte Ohlsson, Ove Gullstrand, Kjell Tenggren och Sven Eriksson.

Brottning: Kjell Petersson, Alf Johansson, Sven-Ake Linö, John Pettersson, Erik Bengtsson, Sune Svensson, Nils Fredriksson och Per Berlin.
Suppl.: Rune Olsson, Sven Rydlund.

Friidrott: Yngve Persson, Yngve Stein, Ebbe Eberyd, Erik Persson, Bertil Centergård, Kjell-Ake Sydmark och Hans-Börje Persson.

Bordtennis: Gösta Rydelius, Leif Linné och Evert Nilsson.

Medlemsantalet uppgick till 410, varav 158 aktiva och 252 passiva medlemmar.

"EAI:arens" redaktion = EAI:s huvudstyrelse under intensivt arbete med medlemsbladets iordningställande. Fr. v. John Pettersson, Lennart Ohlsson, Knut Johansson, Knut Jönsson och Thure Ramberg.

Kassören har ordet!

Styrelsemöten har hållits och kommer troligen att hållas andra helgfria måndagen i varje månad å vår klubblokal. Vid dessa möten skall bl. a. kassören rapportera om den ekonomiska ställningen. Detta känns hårt ibland, då tillgångar och skulder ser ut att vilja bli lika stora, men så till nästa möte har det de flesta gånger, från ett eller annat håll, flytit in pengar igen och det är genast bättre att heta kassör.

Ekonomiska bekymmer har det säkerligen alltid funnits och kommer att finnas, för oss mindre idrottsföreningar. Detta till trots visar vårt bokslut, som lägges fram å årsmötet, inga större förändringar gentemot följarets.

Under det gångna året har vi, liksom en del tidigare år, kunnat glädja oss åt bidrag från firmor i staden. Till dessa firmor vill vi rikta ett hjärtligt tack.

Med förra årets medlemsblad, som sändes till våra EAI-are utanför sta'n, bifogades ett inbetalningskort å fem kronor, för att underlätta och påminna om erläggandet av passiva medlemsavgifter. Detta föll mycket bra ut, för över vårt postgiro flöt in avgifter från

många "gamla" föreningsmedlemmar. Enbart en dag jag vittjade brevlådan fanns det 10 st. talonger på inbetalta femmor. Vi är mycket tacksamma och glada över detta och särskilt som det å de flesta talonger var skrivit uppmuntrande ord om vår förening och god kritik om vårt nya medlemsblad. Även med denna tidning följer ett inbetalningskort, för att de, som inte på annat sätt brukar betala sin avgift, har lätt att komma med i vår medlemsskara, vilken är något över 400.

Omedelbart efter det nu stundande årsmötet kommer vi att börja inkasseringen av de passivas medlemsavgifter. Vi hoppas i år kunna genomföra denna uppbörd på en mycket kortare tid än tidigare. Härför vädjar jag till alla Er aktiva, att på allt sätt underlätta detta vårt arbete och beredvilligt erlægga avgiften till den eller de personer inom sektionerna som kommer att sköta inkasseringen. Fråga efter vem som skall taga emot avgiften och kom alltså självmant. Gör detta till en god föresats på det nya året.

Thure Ramberg.

Bär föreningsmärket!

Kostar kr. 2:50.

Kan köpas hos kassören.

Mjölby

Efter att ha väntat med mikrofonen för örat och lyssnat till välbekanta långa, tutande signaler, kommer det plötsligt: "Ja, hallå, det e' Calle". När vi fått ytterligare bekräftat, att det är sug- och nacksvingsspecialisten Carl Ekelund vi fått på tråden, kommer samtalet snabbt och helt automatiskt in på brottnings.

För att få igång vår lilla intervju, frågar vi först om hans gamla intresse för brottnings fortfarande lever kvar och i så fall hur det tar sig uttryck.

— Ja, det kan du tro att det gör. Brottmattan är och har varit mitt liv. Du vet, för en gammal brottare finns ingen åldersgräns. Jag har haft domarelicens nu i 25 år och har varit tränare och lagledare för klubben i Mjölby lika länge. Jag har även varit tränare för Linköping och nu tränar jag Motala.

— Som aktiv började du ganska tidigt att damma mattan med dina motståndare — t. o. m. innan EAI fick brottnings på sitt program.

— När brottarklubben Atlas bildades — jag tror det var 1924 — då var lille Calle med. Någon tid före hade Argos från Landskrona haft uppvisningar i Folkets park i Eslöv och som grabb var man naturligtvis med och tittade på hur dessa starka killar kastade med varandra. Att jag sedan fick lov att vara med — jag var ju bara 13 år gammal — berodde väl mest på att min morbror var med i styrelsen. Mitt första offentliga framträdande blev vid uppvisningar som Atlas hade i Folkets Hus. När Skåningen, Eslövs Tidning, sedan skulle skriva om oss smågrabbars framträdande, blev vi benämnda pappersvikare istället för små pappersviktare. Så du förstår, att jag fick gliringar av mina skolkamrater, som undrade vad det var för slags papper vi hade vikt. Så efter några år blev ju klubben invald som sektion i EAI och det var ju tur, för det kom att medföra ett väldigt uppsving för brottnings. EAI hade ju många grabbar, som efter fotbolls- och friidrottssäsongens slut inte hade något speciellt att syssla med, och så kom dom upp till brottningsstråningen för att titta på. Sen var steget inte långt till att de låg på mattan och bröt backhammer och halvnelson eller slog sina maror och nacksving.

— Har du något ev. minne av din första större tävling att berätta?

— Ja, min första s. k. större tävling var junior-DM 1929. Jag fick möta 4 man och kastade dem på sammanlagt 56 sekunder. Bl. a. mötte jag en klubbkamrat. Innan jag mötte honom sa Bill till mej att jag inte skulle slå nacksving, min specialitet, i den matchen, för att inte mina andra motståndare skulle bli varnade. Jag har senare hört berättas, att när vi sedan kom upp på mattan och min klubbkamrats far, som fanns bland åskådarna, fick se att hans grabb och jag skulle mötas sa han: "Nä, nu vill jag inte se på", reste sig och skulle gå ut. Men samtidigt hade domarens pipa gått med 10 sekunders mellanrum. "Sitt ner", sa hans granne på

bänken, "det är redan klart". — Och naturligtvis hade jag slagit nacksving, jag kunde inte låta bli.

— Du flyttade ju från Eslöv ganska tidigt. Hur kom det sig?

— Du vet, det blev permitteringar vid Eslövs Skofabrik i mitten på 30-talet och vi yngre och ogifta blev ju dom som fick gå först. På vintern var jag tränare för Höganäs och Bjuv. Men så när våren kom fick jag erbjudande om arbete här i Mjölby. Det var för övrigt en annan EAI:are, som själv börjat arbeta häruppe, som rekommenderat mig till jobbet. Här fanns ingen brottarklubb, så jag tävlade för Linköping till en början. Senare bildades dock en klubb i Mjölby — och att jag var en av initiativtagarna kan du nog räkna ut.

— Trots att du flyttade så relativt tidigt hann du ju i alla fall med några minnesrika fyrstadsmatcher för Eslöv.

— Speciellt minns jag i dessa sammanhang Eslövs första 4-stadsmatch, som gick i Jönköping. Där var jag tvungen att utkämpa en match som kom att bli ganska nervpressande. Jag skulle nämligen få möta en annan eslövsbo, Gustav "Skotte" Hansson, som då representerade Lund. Honom hade jag aldrig vunnit över någon gång tidigare. Innan vi skulle upp gav Bill instruktioner till mej. "Du får inte låta honom få ner dig i parterr, för där vet du att han är den starkaste och du är svag. Försök att få ledningen från början och släpp den inte från dej. Slå nacksving". Den gången följde jag Bills råd hundra procentigt och tog en klar ledning och valde fortsättning. Minuterna före full tid stack "Skotte" fram sitt lilla ljuslockiga huvud och — PANG — där satt ett vänsternacksving och fallseger för Calle och Eslöv. Aldrig har jag blivit så omklappad av mina lagkamrater. T. o. m. "Kuter" Lilja förlät mig då jag på hemresan råkade slå ut kaffe i hans nya hatt.

— Ja, i 4-stads har ju EAI alltid visat ett sjusärdeles kämpahumör. Kanske du har fler episoder att berätta från dessa tävlingar.

— Det har jag säkert. Jag minns bl. a. vid B-fyrstads i Eskilstuna, då gick mitt ena knä ur led redan i första matchen. Matchledaren ville ha fram en läkare, men det ville inte jag, för då hade jag med säkerhet inte fått fortsätta tävlingen. Jag låg istället kvar på mattan och ropade på Hugo Widell, som var lagledare den gången, eftersom han var skadad och inte kunde tävla. När Hugo kom fram till mej sade jag till honom att fatta tag i min häl med ena handen och lägga den andra på mitt knä och knäcka till med en gång. Det gjorde han, och så bra att knät åkte rätt igen. Men jag hade en jäkla värk på söndagen och då skulle jag tillika gå två matcher. Av en händelse råkade jag emellertid få se Uddevallakillen, som jag skulle möta, stå ute i ryttargången och träna krysstag på en klubbkompis. Då hade jag planen klar. När jag så haltat in på mattan, gick jag mot honom och blottade mig för ett krysstag, vilket han genast kopplade. Mer blev det dock inte, för jag paradslog med ett vänsternacksving och Eslöv ledde över Uddevalla med 1—0. Efter detta hade jag Landskronas bantamviktare kvar. Han hade ont i axeln — det hade jag sett när dom masserade honom — så det var till att rycka ner honom och bryta backhammer på den ömma axeln. Det var kanske inte så snällt av mig, men vad skulle jag göra? Jag hade ju själv ont i ett knä och vi måste vinna för att hänga kvar i B-gruppen.

— Du har tydligen många trevliga minnen från dina EAI-år, men numera blir det väl ganska dåligt med kontakten mellan dej och din gamla klubb?

— Det är klart att kontakter i någon större omfattning blir det inte fråga om. Sedan 10 år tillbaka har jag mitt arbete på SAAB i Linköping som kontrollant. Jag bor dock kvar i Mjölby och reser däremellan. Men vid alla 4-stadsträffar och vid brottningsäsongens avslutning på långfredagen kommer jag till Eslöv för att träffa mina gamla kompisar. Och som du vet bor min mor fortfarande i Eslöv, så jag har orsak att komma dit även för hennes skull.

— Innan vi slutar tror jag nog att du har några goda råd att ge vår nuvarande brottargeneration?

— Det skall jag gärna försöka att göra: Träna och träna hårt. Lyd tränarens råd och anvisningar — tränaren ser bäst vad du gör för fel. Om du har något grepp du helst skulle vilja slå, öva då in det, så att du kan slå det ur alla lägen. Det är bättre att kunna ett grepp ordentligt och som ger fallresultat, än flera grepp, som ej ger hög poäng eller chans till fallseger. Skulle du ej få plats i A-laget — ja, då finns det tyd-

ligen en grabb som är bättre än du. Då har du bara att träna mera, så att du blir den bäste. Då har ni två bra grabbar i samma klass. Och en sak till — håll ihop. Det är ett gott kamratskap och seg segervilja som gör att en klubb och ett lag når toppen.

— Du skall ha tack för dessa goda råd. Minuterna rinner iväg och vi måste väl sluta . . .

— Det får vi kanske göra, men jag hinner nog berätta om en uppvisning som Atlas hade i Lyrans dal i Bosarp. Det var så, att när grabbarna hade lagt ut mattan och gått in för att byta till brottarmundering, så var där en del halvfulla drängar, som började slå handvolter och kullerbyttor på mattan. Snart var hela publiken samlad på och intill mattan. När brottarna så kom intågande för defileringskundens dom kom de fram till mattan. Men då var det en av brottargrabbarna, Elliot hette han förresten, som fick tag i ett kraftigt rep med vilket han slog rundslag till höger och vänster för att skingra publiken. Att en och annan fick ett bra slag kunde inte hjälpas. Ja det var tider de' minsann. — Ja, nu skall jag sluta och hälsa till grabbarna från Calle.

GRANLUNDS KAFFE

ALLTID
GOTT

För Tobak och Papper

HÖRNAN

Stora Torg

NST - ESLÖVS TIDNING

ger sina läsare

- * nyheterna tidigt på morgonen och ger besked om aktuella händelser planerade för dagen.
- * Dessutom bevakas händelserna över hela världen och
- * **framför allt får läsekretsen veta allt om Eslöv och bygden däromkring i vettiga och korrekta artiklar och reportage.** Detta betyder att läsekretsen serveras på en gång världs- och riksnyheter samt de lokala händelserna och dessutom mängder av annan intresseväckande läsning.

NST är Skånes näst största morgontidning.

"De Aktivas Märke" till 3 "bollirare"!

Det är nu flera år sedan denna utmärkelse tillföll någon fotbollsspelare inom föreningen, men i och med säsongens slut ha ytterligare tre spelare uppnått stipulationerna. Minst 150 matcher ska ha avverkats och de som nu uppnått detta antal är Stig

Petersson, slakteriarbetare till yrket, är f. den 12. 7. 1925. "Petter" som han dagligt kallas har en mångskiftande karriär när det gäller fotboll, han har tillhört flera föreningar sedan han som pojke började i St. Harrie. Han har tidigare under en period i mitten av 40-talet representerat EAI, för att därefter en tid ägna Kävlinge GIF sina tjänster. Han kom dock igen och har de sista åtta åren varit vår förening trogen. Stig har betytt och betyder fortfarande mycket och detta kommer särskilt i uttryck då han sista tiden fick hoppa in i A-laget, när det såg som mest kritiskt ut. Numera offerar han sig som ledare för B-laget samt vid sidan om detta även i många andra "osynliga" uppgifter till gagn för sporten.

Kjäll Arvidsson

Bertil Persson, elektriker till yrket, är f. den 17. 9. 1936. Som så många andra pojkar har Bertil "Junior" börjat spela boll i EAI och har därmed deltagit i alla lagen innan han kom till A-laget.

Här gjorde Bertil sin bästa säsong under fjolåret, då han deltog i så gott som samtliga matcher, och där v.b.-platsen var hans hemort. Det har dock i år inte gått så bra för honom, då hans form ej visat sig vara lika bra som förut, men har dock medverkat i 20 matcher. Pålitlig, lugn och säker, har Bertil alltid visat sig som "kämpen" i laget antingen det har gällt vårt A- eller B-lag.

Petersson, Kjäll Arvidsson och Bertil Persson. Tidigare ha 13 spelare erhållit märket och av dessa är endast Hans Hansson och Göte E. Olsson ännu aktiva. Utmärkelsen kommer att utdelas i samband med årsfesten i febr. månad.

Stig Petersson

Kjäll Arvidsson är f. 21. 12. 1932 och reparatör till yrket. Om Kjäll skulle man kunna säga att han är "urEAI-are" sedan han i mitten på 40-talet började spela i EAI:s jun.-lag. Senare fick även A- och B-lagen taga hans tjänster i anspråk. Vid ett tillfälle gjorde han under en kortare tid ett litet "avhopp". "Arvid" har också vid flera tillfällen varit helt borta från aktivt spel. Kjäll har under den gångna säsongen avverkat sammanlagt 30 m. i såväl A- som B-lagen och därmed efter "lång tid" klarat Märket.

Bertil Persson

NST och EAI:s SKOLFOTBOLLSCUP 1961

Den av Nordvästra Skånes Tidningar och Eslövs Allmänna Idrottsförening anordnade skolfotbollscupen för 1961 blev samma stora succé som under fjoråret. Samtliga inbjudna klasser vid Eslövs Folkskolor anmälde tveklöst sitt deltagande. Förfrågan från Bosarps folkskola om deltagande med sin åttonde klass (Bertil Centergård) anammades tack-samt, varför totala antalet klasser i cupen kom att uppgå till 19.

För att få mera jämnhet i uppgörelserna beslöt arrangörerna att tävlingen denna gång skulle försiggå i två grupper: Grupp A för de högre klasserna och en B-grupp för de lägre. Detta förfarande slog synnerligen väl ut och bör väl också kunna bli skolcupens melodi även i fortsättningen. Efter en tävling med så gott som genomgående hårda matcher, i vilka både förlängning av matchtiden och omspel fick tillgripas i ett par fall, kunde slutligen de båda gruppsegrarna koras. I B-gruppen blev det Sigge Theanders klass förunnat att stå som slutsegrare efter finalvinst mot Kjell-Åke Sydmarks

klass med siffrorna 3—1. Bertil Martinsson, som i fjor var lärare (och tränare?) för cupsegrarna hade även i år nöjet att se sina adepter hemföra A-gruppen efter att i finalen ha besegrat Hans-Börje Perssons klass med matchens enda mål.

Tävlingens finaldag gynnades inte av vad man kan kalla fotbollsväder, men detta förmäde inte i nämnvärd grad förstöra det goda humöret för varken deltagare eller publik. Sitt glada humör hade också samtliga av den till i runt tal 200 ungdomar uppgående publiken på avslutningsfesten på Idrotts-hemmet tagit med sig. Här var det meningen att programmet skulle inletts med att MFF:s internationelle Gert Lundqvist skulle visat film från MFF:s turné till Mexico och Centralamerika 1958—59. Tyvärr blev det nu inte så. Timmarna före program-mets början fick nämligen arrangörerna meddelande från Lundqvist att han blivit förhindrad att komma. Naturligtvis blev detta en stor besvikelse för både arrangörer och publik. Helt utan filminslag blev man dock inte, även om det nu inte blev någon fot-

Grupp A

Curt Olsson	Curt Olsson	Bertil Martinsson
Ulla-Britt Novén	1—0	9—0
Bertil Martinsson	Bertil Martinsson	
Asta Fagerström	9—0	
Egon Åkerblom	Hans-Börje Persson	Bertil Martinsson
Hans-Börje Persson	4—1	1—0
Ingrid Rahnebo	2—0	Hans-Börje Persson
Mats Sjöblom	Bertil Centergård	1—0
Bertil Centergård	2—0	
Walter Wifstrand	Bertil Centergård	
Olof Assarsson	1—0	
	Olof Assarsson	
	2—0	

bollsfilm som skulle komma att visas. Tack vare fotograf Allan Elerud kunde nämligen ett par utomordentligt trevliga filmer visas, som livligt uppskattades av de tillståndskomna ungdomarna.

Före filminslaget hade redaktör Bertil Lindgren hälsat de närvarande välkomna och uttryckt arrangörernas varma tack till de i tävlingen medverkande. I detta sammanhang riktades ett speciellt tack till Sven "Fimpen" Eriksson för väl genomfört domareskap i samtliga turneringens matcher. Tacket underströks med en blomsterkvast.

Perssons lag: Douglas Nilsson, Lennart Andersson, Leif Lindell, Tommy Tall, Krister Pettersson, Lars Gunnar Andersson, Lennart Olsson, Agne Nordbäck, Ingvar Andersson och Nils E. Viggosson.

Sydmarks lag: Jan Olof Larsson, Jonny Afelt, Robert Palm, Bengt Persson, Tommy Gleimark, Alf Zackrisson, Lars Cronio och Rolf Mårtensson.

Priser till bästa målskyttar utdelades till följande: Rolf Lilja, Erland Nydén och Rolf Gustafsson.

Efter det att pristagarna vederbörligen avhurrats

Mååål! Den kulan visste var den tog.

Prisutdelningen förrättades av EAI:s fotbollssektions ordf. Lennart Ohlsson, som hade nöjet att överrätta priser till deltagarna i de båda gruppernas finallag samt till de flitigaste målskyttarna. **Martinssons lag:** Tom Hägg, Magne Jönsson, Lars Madsen, Rolf Lilja, Lennart Lind, Stig Arne Gustafsson, Bengt Öberg, Jan Olsson och Tomas Tornberg.

Theanders lag: Rune Thomasson, Bengt Svensson, Sven Erik Persson, Kjell Henriksson, Bert Hedlund, Jan Hedlund, Göran Östberg, Sven Svensson och Sven Åke Nilsson.

vidtog stort saftkalas och bullfest, där Felix Konserver traditionsenligt bidragit med saften.

Avslutningsvis vill vi i EAI återigen på det varmaste tacka vår medarrangör Nordvästra Skånes Tidningar för utomordentligt gott samarbete vid denna fobollscups genomförande. Till lärare, elever och alla andra, utan vars intresserade medverkan denna tävling kanske aldrig kommit till stånd, vill vi uttala vår stora tacksamhet.

Eftersom denna turnering visat sig vara mycket populär bland skolungdomarna kommer vi även till nästa år att återkomma med arrangemanget.

Grupp B

Gösta Rydelius	Gösta Rydelius
John Jeppsson	3—0
Kjell-Åke Sydmark	Kjell-Åke Sydmark
Ingrid Arvastsson	4—1
Ruth Gustafsson	Sigge Theander
Sigge Theander	2—1
Wilhelm Sandén	Bengt Lökvist
Bengt Lökvist	2—0

Kjell-Åke Sydmark
1—0

Sigge Theander
3—1

Sigge Theander
1—0

Helge Sjögren

Repslagaregatan

Margareta-Konditoriet

STIG LARSSON

Norregatan 5 ESLÖV Tel. 101 31

Rekommenderar sina tillverkningar av

TÅRTOR och BAKVERK

Beställningar emottagas tacksamt!

CYKLAR - MOPEDER

Sport- och Fritidsartiklar

Service och reparationer

Erikssons

Tel. 106 39 ESLÖV

Drick

OLSSONS

goda Elva-kaffe

N. LUNDGREN'S Eftr.

J. OLSSON

Västergatan 21 ESLÖV Repslagaregat. 11
Tel. 102 97 Tel. 121 42

KLÄDER

med stil och kvalitet

finner Ni hos

Frick & Larsson

Target ESLÖV Tel. 116 27

Högtidskläder uthyres!

Ännu ett år i div. V!

Ett verksamhetsår har åter gått till ända — fotbollssäsongen för år 1961 är nu avslutad — och resultatet för detsamma föreligger klart. Vid en tillbakablick kan först som sist konstateras, att det år som gått väl kan jämföras med de närmast föregående — och om någon förändring kommit till synes, har denna varit i positiv riktning.

Av de glada minerna att döma har fotbollen tydligen trots allt sina glädjeämnar.
Fr. v. M. Ljungberg, K. Johansson, S. Pettersson, L. Ohlsson, Kj. Tenggren,
A. Stenbring och Y. Persson.

Vi har under tidigare år haft vår hemvist i den västra avdelningen, där vi med knapphet klarat oss kvar — nedflyttningshotet har hängt över oss intill de sista matcherna, vilka vi dock lyckligt kunnat avgöra till vår fördel och därmed säkra kontrakt för ett nytt spelår. Vårt lag genomgick vid denna tidpunkt en genomgripande förnyingsprocess och kunde självfallet därför inte göra sig själv rättvisa, eftersom tillräcklig stabilitet och rutin ännu saknades. Det var som så många gånger förut — först mot slutet av säsongen — som man kunde skönja erforderlig samling och styrka och således kunnat prestera ett något så när acceptabelt lagspel.

Vid starten av den nu avslutade serien ställdes dock vissa förhoppningar på laget, att kunna avsluta densamma med ett för oss positivt resultat. En av de främsta anledningarna härtill var att vi blivit överflyttade från den västra avdelningen till den östra. Ganska allmänt troddes att vi skulle bli allvarliga aspiranter på serieseger, eftersom denna nya serie ansågs betydligt "lättare" än vad den västra gruppen varit. Helt visst är det skillnad på dessa serier — rent speltekniskt står den västra säkert klassen över den östra. Tyvärr var vårt lag denna gång inte starkt nog att kunna infria förväntningarna. Härtill bidrog i mångt och mycket

den svaga inledningen, varför det sedan hjälpte föga att senare delen av vårsäsongen medförde en hel del positiva resultat. Vid höstomgångens start fick vi istället sätta som mål att först och främst hålla oss kvar i serien och i andra hand att söka uppnå en så hedersam placering som möjligt. Efter en relativt god höstomgång blev slutresultatet att

vi hamnade på övre tabellhalvan, sedan vi efter vanligheten gjort de bästa insatserna i seriens slutskede.

Kontentan av våra ansträngningar blev således att vi får finna oss i att även till nästa spelår delta i samma serie. Vårt närmaste mål är nu att åstadkomma ordentliga förberedelser inför den kommande seriestarten genom alltmer intensifierad träning och matchning, så att vi inte i dessa saker har någon förebräelse att göra oss. När alla — både ledning och aktiva — gör allt som rimligtvis kan begäras, tror man nog att en serieseger inte skall vara en utopi utan en realitet, som vi alla kommer att glädja oss åt.

Serietabellen fick vid årets slut följande utseende:

Askeröd	20	16	3	1	85—36	35
Bjärsjölagård	20	12	4	4	59—33	28
Stehag	20	12	2	6	47—37	26
Eslövs AIF	20	9	5	6	43—33	23
Borlunda	20	9	3	8	45—41	21
Harlösa	20	10	1	9	42—47	21
T. Hällestad	20	7	6	7	37—35	20
Maglasäte	20	6	2	12	38—44	14
Färingtofta	20	6	2	12	31—47	14
Gårdstunga	20	5	1	14	34—55	11
Kungshult	20	3	1	16	24—77	7

I likhet med tidigare år deltog vi även i Mellanskönska cupturneringen, denna gång med ett för oss mycket negativt resultat genom att bli utslagna redan i första omgången av — Södra Sandby. Det var matchens enda mål, som kom att antecknas till

Bo Persson
pålitlig och spelstark centerback i vårt fotbollslag.

gästernas förmån. Hoppas att detta resultat endast var av tillfällig art, då vi i tidigare cupdeltagande svarat för betydligt mera positiva insatser. Alltså, plats för revanch.

A-laget har totalt under året spelat 31 matcher, med lika många segrar som nederlag eller vardera 12 och har 7 matcher slutat oavgjorda. Målskillnaden är 68—59. Bo Persson har deltagit i flest A-

Sektionen har under året haft många bekymmer att brottas med och ett speciellt orosmoment har tränarefrågan varit, Göte Svensson, som även under fjoråret hade hand om slavpiskan, inledde träningen i vanlig ordning efter vinteruppehållet, men måste tyvärr mitt under pågående serie dra sig tillbaka på grund av sjukdom. Genom denna olyckliga omständighet ställdes sektionen helt naturligt i en mycket prekär situation, då möjligheten att skaffa ersättare under pågående verksamhet som regel är mycket svår. Dock lyckades vi att få kontakt med Erik Lells från Malmö, som välvilligt ställde sig till förfogande som vikarie. Detta åtagande innebar dock endast en provisorisk lösning, varför sektionen fick arbeta febrilt för att åstadkomma ett mera varaktigt förhållande. Strax före höstomgångens början hade äntligen ansträngningarna krönts med framgång, i det att man lyckats tillförsäkra sig en tränare med utomordentliga kvalifikationer. Det

lagsmatcher (30 st). Främsta målskyttar är Szaba Szkaliezki och Sven Sundberg med 11 resp. 10 mål.

Reservlaget har under säsongen deltagit i Lunds Gif:s B-lagsserie, med en fjärdeplacering som slutfacit. Det är med den största tillfredsställelse man erfarit, att de många ungdomar som fått förtroendet att deltaga till fullo motsvarat de förväntningar som ställts på dem. Flera av dem har också vid enstaka tillfällen fått göra inlägg i A-laget och även där skött sig med den äran.

Tabellen för B-lagsserien fick följande utseende:

Lunds GIF	22	16	4	2	86—29	36
Eslövs IK	22	18	0	4	83—32	36
Nike GIF	22	16	2	4	90—36	34
Eslövs AI	22	12	3	7	71—52	27
Lunds Norra	22	10	4	8	58—41	24
Marieholm	22	10	4	8	55—53	24
Furulund	22	7	7	8	62—50	21
St. Harrie	22	9	3	10	50—89	21
Höör IS	22	7	1	14	67—94	15
Lund SK	22	5	3	14	37—75	13
Kävlinge	22	4	2	16	32—79	10
Lunds FF	22	3	2	17	42—87	8

B-laget har i allt spelat 27 matcher, varav 14 vunnits, 9 förlorats och 4 slutat oavgjorda. Målskillnaden blev 84—62. Bengt Rosén har deltagit i 24 matcher och Bo Hägg i 21. Framgångsrikaste målskytt är Stig Karlsson med 24 fullträffar.

var nämligen ingen mindre än den mycket meriterade Allan Möllerstam från Malmö som engagerats. Han har tidigare varit verksam inom ett flertal föreningar bl. a. i Danmark. Hans senaste tränareuppdrag var för Motala A.I.

För alla som sysslat med fotboll är det säkerligen bekant vad en god tränare innebär för ett fotbollslag. Men hur skicklig en tränare än är, beror det ändå på de aktiva om tränarens arbete skall ge resultat. Därför kan det här finnas anledning att påpeka för de aktiva, att det, genom att de finner sig till träningarna, och där underkastar sig tränarens dispositioner, finns utomordentligt goda möjligheter att förbättra standarden för vår fotboll. Genom att sköta din träning får du mycket större nöje av matcherna. Vi hoppas och litar på dig och du kan vara säker på att tränaren och sektionen kommer att göra sitt. Med gemensamma ansträngningar tror vi inte att vårt stora mål — serieseger — skall vara alltför avlägset.

Fotbollsektionens ungdomsavdelning.

Verksamheten inom föreningens ungdomsfotboll har under det gångna året varit bättre än tidigare. Intresset från ungdomens sida växer allt mer år från år. Därom vittnar antalet deltagare under träningskvällarna, som varit flitigt besökta. Trots att vi haft två pojklag med ett års lägre ålder — 13- och 15-årslag — ha de sistnämnda placerat sig som 2:a i sin serie, mot en 6:e plats i fjol. 13-årslaget blev också tvåa i sin serie, vilket är samma resultat som året förut. I Landskrona-cupen deltog 15-årslaget, där de dock inte hade någon större lycka med sig. De förlorade på lotten i matchen i Häljarp sedan ställningen vid full tid var 1—1.

I juniorserien blev vårt lag 3:a vilket är betydligt bättre än tidigare — 6:a i fjol — och det vill synas som om juniorlaget växer sig samman allt starkare. Detta kan bäst bevisas genom att man i Skånes Jun.-DM för andra året i rad slagit ut lokalkonkurrenten, denna gång med 1—0. I andra omgången mötte vi de slutliga serievinnarna Bjärsjölagårds IF borta och här stod inte de våra rycken utan förlorade med 5—0. Laget har inalles spelat 20 matcher varav 9 vunnits, 3 spelats oavgjorda och 8 förlorats. Målskillnad 35—36. Bo Lindberg har spelat samtliga 20 m. och sedan följer Sten Sjødahl och Bi Nilsson med 18 vardera. Bert Öhrström har tillverkat 12 mål.

De serier som ungdomslagen deltagit i ha arrangerats av sektionen.

Samtliga ungdomslag har även under året varit ute på resa. Juniorlaget besökte Sälunda den 9—11

juni Aalborg i Danmark och spelade mot Freja. Färden gick över Köpenhamn och med båt därifrån till Aalborg, och det var för flera av pojkarna första gången som denna resa gjordes, varför den således

Juniorlaget vid avfärden till Aalborg.

hade nyhetens behag. Danskarna besökte Eslöv den 17—18 juni i och för returmatch. Freja, som har mycket bra jun.-lag, vann båda matcherna. De båda andra lagen företog med buss en resa till Karlshamn söndagen den 6 aug., där Högadals IS var värdar. De spelade var sin match och invigde därmed HIS nya plan strax intill Klubbstugan. Det blev förlust även här, men 15-årslaget gjorde en alltigenom god match och resultatet inskränkte sig till 1—3. Därefter gjordes ett besök på Vägga idrottsplats, där matchen mellan HIS och Kalmar FF besågs. Därefter ställdes färden hemåt och alla var nöjda och belättna och med ett minne rikare.

JÄRNMANNEN

OLSSONS

FACKMANNEN

JÄRNHANDEL

P. ARNELL

Telefon växel 132 50

Förteckning över spelare som deltagit i A- o. B-lagen åren 1948—1961.

Göte E. Olsson	350	Kurt Johansson	83
Sten Sandberg	345	Jan Ljungdahl	74
Ove Gullstrand	307	Bo Ljungdahl	69
Hans Hansson	303	Nils Olsson	65
Göte Nihlén	223	Kurt Nilsson	63
Bertil Sandberg	203	Bo Nilsson	62
Sven Jönsson	201	Bengt-Å. Andersson	60
Sven Nilsson	201	Berth Öhrström	58
Göte Mårtensson	197	Tore Larsson	58
Bertil "T." Persson	180	Ulf Olsson	55
Kjell Arvidsson	175	Stig Karlsson	49
Knut Olsson	169	Bengt Knutsson	44
Stig Petersson	166	Hans Persson	43
Malte Ljungberg	163	Johnny Nilsson	43
Olle Kulle	161	Bengt Rosén	36
Bertil "J." Persson	152	Kurt Knutsson	35
Birger Persson	138	Jan Lundström	35
Bo Persson	134	Bo Larsson	34
Nils Hansson	123	Szaba Szkaliezki	23
Bengt Arvidsson	122	Bo Lindeberg	22
Nils Fredriksson	116	Jan Sjödahl	22
Tommy Larsson	101	Bo Hägg	21
Göte V. Olsson	101	Sven Nilsson	16
Bror Petersson	100	Bo Gustafsson	13
Sven Ericsson	95	Arnold Persson	12
Knut Johansson	94	Kjell Sjögren	10
Sven Sundberg	85	N.-A. Sjögren	7

BENGTSSONS Blomster-, Frukt- och Grönsaksaffär

Stora Torg 9 ESLÖV Tel. 108 66

VÄLSORTERAD INOM BRANSCHEN

Gäller det

Färg och Tapeter

går vi till

Södergatans Färg

S. Å. Linö

Södergatan 16 — Eslöv

STADSHOTELLET

Tel. 13215 ESLÖV Tel. 13215

God mat i trivsamt miljö —

Vackra festvåningar

Lördagar **DANS** — **Roulette**

Färsk Fisk och Vilt

finner Ni i

IDA MÅNSSONS FISK och VILTAFFÄR

Tel. 100 61 - Västergatan 6 - Eslöv

== Bordtennis 1961. ==

En hel säsong utan nederlag: med vinst i både Frostaserie och -cup blev ett lysande facit av den gångna säsongen för vår bordtennissektion. Nu är vi mitt uppe i en ny omgång, men de nämnda resultaten kan få vara en påminnelse till sign. "Kipton", vars presskommentar "Bordtennisen saknar proportioner mellan topp och bredd av den enkla anledningen att man inte har någon topp." (Vår anm.) i vårt förra nummer verkade tämligen förströdd.

Det fina i sammanhanget är att vi verkligen håller på att få upp en "ny giv", som håller måttet. Genom stor jämnhet hos de nya pojkarna har vi kunnat växla laget ofta, och även bland pojklagsspelarna finns det f. n. mycket att bygga på för framtiden.

Medaljens baksida är naturligtvis den vanliga: lokalbristen tvingar oss att driva verksamheten i alldeles för liten skala. De många fotbollsspelarna i föreningen skulle man således gärna vilja hålla igång hela vinterhalvåret med bordtennis; f. ö. en både vanlig och lyckad kombination. Detta gäller kanske i alldeles särskilt hög grad de yngre grabbarna, men i nuvarande läge med bara ett enda bord tillgängligt för träning är det en ren omöjlighet att driva rörelsen i önskad omfattning. Delvis gäller detta problem också att skaffa ledare utanför de aktivas krets, men med tillgång till lokal skulle den svårigheten säkert lösas sig själv. — När man ser vad de lokala myndigheterna — nu senast i Svalöv — kunnat åstadkomma på andra håll, får man onekligen en tankeställare.

Gösta Rydelius
bordtennisbas och ankare i serielaget.

Gamla Gymnastikhusets bordtennislokal delar vi med "Korpen", som vi hela tiden haft det bästa samarbete med. Sålunda har stadens Korpidrottsförening återupplivat Eslövsmästerskapen med stort deltagande av EAI-are.

Denna säsong har vårt A-lag i Skåneserien haft att möta genomgående nya lag, och resultaten framgår av nedanstående serietabell. Ett 15-års pojklag har medverkat vid olika "träffar", då de fått möta andra mellanskånska spelare. Då vi senast hade vårt eget pojklagsmästerskap, ställde 17 man upp, och det ger en uppfattning om det stora intresset.

EAI:s slutmatcher i Skåneserien i bordtennis

23 jan. Eslövs AI—Vinslövs IF

6 febr. Degeberga—Eslöv

13 febr. Eslöv—Djurröd.

Serietabellen i bordtennis div. VI Skåne, Norra.

Eslövs A. I.	6	4	2	0	34—15	10
Degeberga	6	4	1	1	31—20	9
Djurröds IK	6	3	0	3	25—21	6
Hörby NTO	6	3	0	3	24—25	6
Vinslövs A. I.	6	2	1	3	28—25	5
Skepparslöv	6	0	0	6	0—36	0

Vårt 15-års pojklag deltagar i Frostaserien. Bland 8 lag ligger f. n. vårt på 5:e plats. Tre matcher har vunnits och tre har förlorats. Kvoten är 19—24. Sven Sonesson, Bo Quist, Peter Kundt och Bengt Larvik har deltagit i laget.

O. Nilsson

Damshop — Herrtextil — Barnkonfektion
Heminredning

KÖPMANSGATAN 8—10 ESLÖV

Det står mest om Eslöv

och Eslövsidrotten i

MELLERSTA SKÅNE

— *Eslövs mest lästa tidning*

Bensin
Oljor

Däck
Batteri

"Snabb"-Service

LEIF LINDFORS

ESLÖV - Kvarngatan 37 - Tel. 0413/125 33

Ett mellanår för brottningen?

Har det varit ett mellanår för eslövsbrottningen? Frågan är svår att besvara. För det första kan man mena olika saker med ordet mellanår. Det vanligaste betraktelsesättet torde vara att man med mellanår menar ett år, som inte i nämnvärd grad skilt sig från föregående år. I begreppet mellanår kan också ligga ett negativt omdöme; året har mest varit fyllt av besvikelser, jämfört med glädjemättade föregångare.

För det andra kan man tala om skilda ting, när man avser eslövsbrottningen. De flesta är väl böjda att bedöma verksamheten omsatt i antalet sportsliga framgångar på brottarmattan. Andra vill kanske vid bokslutet också notera bredden på verksamheten, antalet aktiva brottare, antalet arrangemang osv., och kanske vill man rent av söka bedöma i vad mån man kunnat förverkliga det individuellt karaktärsdanande och gemenskapsstärkande idrottsmålet.

* *
*

Om vi nu bedömer det gångna brottningsåret enbart med rent resultatmässiga utgångspunkter, och om vi i begreppet mellanår inte lägger så många korn av negativt omdöme, ja, då har nog det gångna året för eslövsbrottningen varit ett mellanår. Brotternas har anledning hysa en behärskad belåtenhet häröver, och risken att man samtidigt förfaller till självbelåtenhet är nog inte så stor.

Det hela började med att vi inte helt utan spännande moment hade lyckats behålla tetpositionen i skåneserien div. I, norra, fram till sista omgången. I slutmatchen mot Björnekulla lyckades vi inte få mer än oavgjort, och det skulle normalt inte ha räckt. Vår värste konkurrent i sammanhanget var Osby, som dock inte lyckades få mer än oavgjort i bortamatchen mot Bjuv. Därmed hade Eslöv än en gång tagit steget upp i Elitserien.

Vår förening är en av de få klubbar i Skåne, som upprätthåller intresset för fristil — om än i blygsam omfattning — och vi fick i våras uppdraget att arrangera årets fristils-DM. Än en gång blev Eslöv bästa klubb, sedan vi fått två mästare i Per Berlin, weltervikt, och Sten Lindberg, mellanvikt. Dessutom placerade sig Rolf Lilja, Ove Hermansson och Erik

Borgström som 2: a i flug-, welter- resp. tungvikt. John Pettersson och Arne Nilsson placerade sig som 3: a i mellan- resp. lätt tungvikt.

Däremot var vår förening inte representerad vid de därpå följande SM-tävlingarna. I höstas var det åter dags för fristils-DM. (Detta till följd av att förbundet ändrat data för vissa mästerskap.) Denna gång gick tävlingen i Billesholm, där EAI än en gång dokumenterade sig som distriktets bästa klubb,

Årets resultat genomgås. Stående fr. v. P. Berlin, John Pettersson, sittande fr. v. Alf Johansson, Erik Bengtsson samt Sven-Ake Linö.

om än med knapp marginal. Sten Lindberg kunde på grund av militärtjänst inte försvara sitt mästerskap. Per Berlin lade än en gång beslag på titeln i weltervikt, och i samma klass blev Ove Hermansson 3: a. I mellanvikt triumferade i stället Stig Lindberg och här blev Lars Andersson 2: a. Placeringarna räckte för att bärga vinsten i klubbtävlingen.

Naturligtvis var det med stort intresse men med dämpad förväntan, som vi i höstas gjorde come back i Elitserien. Sedan vårmatchen hade laget decimerats med tungviktaren Rune Ohlsson, som avflyttat från orten, och någon naturlig tungviktare fanns ej att tillgå. Sedan nu halva serien avverkats kan det sägas, att den pessimism som många hyste inför

seriestarten, kanske inte helt har fått sin motsvarighet i verkligheten. Visserligen ligger vi f.n. näst sist i serien, sedan vi endast noterat en vinst över Envig, Lomma, men grabbarna har skött sig hyggligt i det fina sällskapet. I tre av de fem seriematcherna har vi förlorat lagmatchen med endast en poäng, så än är inte vägen till förnyat kontrakt helt mörklagd. Klippans BK är det förstas inte mycket att göra åt, och 1—6 nederlaget till serieledarna var väntat.

Elitseriebrottning i all ära, men för Eslövs del knyts det största intresset av lättförklarliga skäl till fyrstads. Även i år gällde det B-gruppen, som gick i Uddevalla. Det var föreningens 17:e start i B-gruppen. I A-gruppen har vi varit 9 gånger och i C-gruppen 5. Den nya viktklassindelningen låg den här gången som ett hotande spöke i bakgrunden. Som tur var, hade man inte knutit så stora förhoppningar till pojkarna. Det började heller inte så lovande för Eslövs del däruppe. Inledningskvällen tog vi stryk av Uddevalla med hela 6—2, men på söndagens middagspass blev det vinst över Trollhättan med 4,5—3,5. Det visade sig vara en betydelsefull seger. På kvällen förlorade vi till Göteborg med 5,5—1,5 och slutade näst sist i gruppen. Därmed hade Trollhättan bara behövt gå oavgjort mot oss för att undgå degradering. Nu blir det B-gruppen även till nästa år för vår del. Mycket talar för att Eslöv då får styra kosan till Arboga i sällskap med Uddevalla och Falkenberg.

Även föreningens B-lag fyrstadsstävade. Ursprungligen hade Eslöv fått uppdraget att arrangera, men med engagement på annat håll kunde vi inte åtaga oss arrangemanget. Det såg länge ut som om det inte skulle bli någon fyrstadsstart för B-laget. Efter energiska ansträngningar, inte minst från eslovshåll, bildades en ny grupp med Billesholm som arrangör. Här belade Eslöv första platsen i gruppen efter vinster över Ängelholm B med 4—3, Bjuv B med 6—2 och Billesholm B med 5—3. Här fick vi inte mindre än fyra klassegrare: Torsten Billing, Sven Frid, John Pettersson och Lars Andersson. I dessa tävlingar gjorde f.ö. Hans Nyberg come back efter sin svåra skada, och endast en högst tivelaktig diskvalifikation hindrade honom att vinna bantamvikten.

Reservlaget har haft ett framgångsrikt år. I våras kopierade man A-lagets bedrift genom att vinna sin serie, och i reservlagsduellerna i höst har pågarna visat lovande takter. Glädjande är också att juniorerna håller ställningarna. Vid de nyligen avverkade mellanskånska juniormästerskapen i Lund blev EAI åter bästa klubb och erövrade det uppsatta vandningspriset för alltid. Om den speciella ungdomsverksamheten hänvisas till annan artikel.

Under året har Per Berlin välvilligt ställt sig till förfogande som tränare, och det gör han på ett mästertligt sätt. Själv har han f.ö. under året lagt beslag på två DM-titlar i fristil och även vunnit polis-SM. Notabelt i sammanhanget är att han ännu inte förlorat en match i EAI-trikån. Under sina år i Eslöv har han endast gått tre oavgjorda matcher, så visst är han still going strong. Det är ju inte heller så, att den gode Pelle drar sig undan på något sätt, när det verkligen gäller.

Per Berlin
undervisar i brottningssportens mysterier.

Två internationella matcher har Eslöv utkämpat under året. I den första mötte vi östtyska landslaget, och utgången kunde inte gärna bli mer än en. Förlusten inskränkte sig till 1,5—6,5 sedan Per Berlin vunnit sin uppgörelse. I maj månad hade vi sedan besök av vännerna från Erkenschwick, Västtyskland, som var våra gäster under en vecka. Här tog pågarna revansch för nederlaget i Erkenschwick och vann uppgörelsen med 4,5—3,5.

* * *

Nog sagt om det gångna året i med- och motgång på brottarmattan. Ser man på antalet arrangemang på hemmamatta, så har det i höst varit ganska magert, men här har serielottningen bl.a. inverkat. Intresset för brottning tycks ännu hålla i sig här i staden. Antalet aktiva visar inga tendenser att minska, och hyggliga publiksiffror kan i regel noteras vid hemmamatcherna. Det är glädjande tecken.

Ett arbete av helt annat slag har också påbörjats under året, som kanske Idrottshemmets besökare märkt. Sedan en tid tillbaka pågår renovering av lokalerna. De båda förrummen vid huvudentrén har

iordningställt, och sedan är det meningen att man ska fortsätta på scenen och i omklädningsrummen. Det är brottarna själva som utför arbetena, men materielanslag har beviljats av Eslövs stad. Uppgiften är väl både intressant och krävande, men den göres med eslövsbrottningsens bästa för ögonen.

Den målsättningen har eslövsbrottningsen givetvis

Brottningsens ungdomsverksamhet.

Måndagsträffarna med EAI:s ungdomsbrottare har varit livligt frekventerade träningstimmar, där Ove Hermansson som vanligt hållit i trådarna. Sammanlagt har ett 40-tal ungdomar sökt sig till dessa träningsträffar, många för att lära de allra första brottningsgrunderna, andra för att bygga på de kunskaper man inhämtat under tidigare år. Trots det redan stora intresset ser vi dock gärna att ändå fler grabbar söker sig upp till Idrottshemmet.

Men det är ju inte enbart träning dessa ungdomar behöver utan också matcher. Ett ganska stort antal matcher har man också hunnit avverka under årets lopp, inte helt utan framgång. Sålunda mötte man i en klubbmatch Höörs BK först i Eslöv, där hemmagrabbarna vann med 11—1. Returupp-görelsen i Höör vann också eslövspågarna, nu med 9—3. BK Velo från Hässleholm håller sig med distriktets största ungdomssektion i brottning. Matchen mot Velo förlorade EAI med 12—8. I höst har eslövsungdomarna startat i en speciell ungdomsserie, där förutom EAI även Kärnan och Björnvid deltar. Hittills har eslövslaget bara avverkat en match, nämligen mot Kärnan, där resultatet blev oavgjort 6—6. Sedan har eslövsgrabbarna också deltagit i inbjudningstävlingar, och även där har man kunnat notera en del framgångar. Inte mindre än 19 ungdomar hade EAI anmält till de av Argos, Landskrona, arrangerade tävlingarna i våras, och från den utflykten kom man hem med inte mindre än 7 klassegrare. Tävlingen omfattade inalles 12 klasser. Dessutom bärgade eslövspågarna 3 andraplacingar och 6 tredjeplacingar.

En liknande ungdomstävling arrangerades i december av Bjuvs BK. Det var fö en mammuttävling, som samlat inte mindre än 175 deltagare. EAI sände 8 pojkar dit upp. Krister Jönsson lyckades bäst genom att bli trea i bantamvikt, sedan han på grund av skada fick dra sig ur de två sista matcherna. Annars hade Krister inlett strålände och vunnit sina fem inledande matcher på fall inom en sammanlagd tid av 2 minuter! I samma tävling lyckades Krister Pettersson bärga fjärdeplatsen i fjädervikt.

alltid haft — något annat vore omöjligt. Frågan om man i år har lyckats eller misslyckats i förverkligandet av målsättningen går givetvis aldrig att besvara. Det är vi själva som formar vår förening, och det är genom att blicka tillbaka som vi också kan se framåt. Låt oss hoppas att vi kan möta denna idrottsframtid med tillförsikt.

I de mellanskånska mästerskapen, som arrangerades av EAI i mars, fick hemmaklubben två klassegrare. Lars Madsen vann flugvikt före Krister Jönsson, och i lättvikt triumferade Bo Nilsson. I bantamvikt blev Bengt Augustsson 2:a och i fjädervikt kunde Erling Hansson bärga en tredjeplacing.

Även i mellanskånska juniormästerskapen blev EAI bästa klubb, i hård konkurrens med Höör, och därmed kunde eslövsgrabbarna ta hem det uppsatta

Sprinterkingen Lennart Strandberg omgiven av intresserade brottningsungdomar vid avslutningsfesten.

vandringspriset för alltid. Det var tredje året i rad som EAI blev bästa klubb vid dessa tävlingar. Åke Månsson vann här flugvikt före Bengt Lindkvist, och Lars Andersson tog hem vinsten i mellanvikt före Peter Jogstad. Tredjeplacingar bärgades av Lars Madsen i bantamvikt och Kurt Augustsson i fjädervikt.

Ungdomssektionen har med åren blivit en god plantskola för EAI-brottningsarna. Av dem som närmast klappar på A- och B-lagsporten bland dessa ungdomar kan nämnas en kvintett 16-åringar: Rolf Lilja, Bo Larsson, Bo Nilsson, Åke Månsson och Lars Madsen. Deras tjänster har fö redan sporadiskt tagits i anspråk av dessa lag. Till dem hör också Bengt Lindkvist. Men flera ungdomar står

så småningom i tur. Hit hör bl a Krister Jönsson och Mats Johansson liksom Ronny Persson, som dock p g a studier inte tränat det här året.

Men flera lovande brottningsungdomar finns. Där om vittnar bl a raden av färdighetsmärken i brottnings, som i våras kunde utdelas till EAI-ungdomarna vid den sedvanliga avslutningsträffen för våromgången. Vid detta tillfälle fick fö det ungdomliga auditoriet lyssna till tidningen Arbetets sportchef Lennart Strandberg, som berättade minnen och visade färgbilder från de senaste olympiader, vilka han bevistat, först i egenskap av aktiv friidrottsman och senare som journalist. Hans föredrag var en form av underhållning, som synbarligen livligt uppskattades.

Under året har ungdomssektionen också som tidigare haft en filial ute i Kungshult, där John An-

dersson haft hand om träningen. Kylan sätter dock stopp för träningen under vintermånaderna, men att hans adepter hunnit inhämta åtskillig brottningskunskap märks när de någon gång gästas Idrottshemmet.

Tillsammans med Envig och Trelleborg deltog EAI i ett träningsläger i Höllviken i somras. Nio eslövs pojkar representerade föreningen och lägervistelsen omfattade tre dagar.

Ungdomssektionen vill gärna hoppas, att 1962 skall innebära nya framgångar för EAI:s ungdomsbrottnings, och att även fler pojkar söker sig till denna träning. Men även fler ungdomsledare behövs, för att man på bästa möjliga sätt skall kunna ta hand om dessa stimulerande ungdomar.

ESLÖVS MISSIONSBOKHANDEL & BOKBINDERI

Bryggaregatan 6

ESLÖV

Telefon 10478

Böcker - Pappersvaror - Skrivmaterial - Fotoalbum - Gästböcker

Allt slags bokbinderiarbete utföres

snabbt och billigt!

— BIBLIOTEKSBAND —

Massor med leksaker

Dinky Toys

Lego

Frimärken

Album

Modeller i balsaträ

och plast, flygplans-

motorer m. m. från

Truedssons i Malmö

Barn- o. ungdomsböcker

Sällskapsspel (bl. a.

schack, Cinaspel, Mono-

pol och olika slags

ALGA-spel)

Skivväskor

Dockskåps-

inredningar

Gyllander & Creutz A.-B.

Per Håkanssonsväg 20

ESLÖV

Telefon 10207

SMIDES- och MEK. VERKSTAD

Rörledning — Oljeeldnings-installationer

Licenssvetsning under röntgenkontroll

Vi träffas i Eslöv 1963!

Vi träffas i Eslöv 1963. Med detta motto inleder vi härmed ett upprop till alla EAI-are — både nu aktiva och f d medlemmar. För att tillmötesgå ett önskemål från många håll om initiativ för att vart femte år försöka samla föreningens gamla medlemmar tillsammans med dagens EAI-are, har redaktionen för EAI-aren genom denna artikel velat framföra det önskade budskapet.

Sista gången en sådan allmän samling ägde rum var ju som bekant vid EAI:s 50-årsjubileum den 8 febr. 1958. Vid detta tillfälle var det en verklig generalmönstring av vad vår förening har att ställa upp med

ringen, att få ta del av arbetet inom sitt gamla EAI och få lära känna de nuvarande arbetarna i örtagården.

Med detta vill vi, fastän det ännu återstår ett år be Dig, bäste läsare, att vika sista lördagen i januari eller ev. första i februari 1963, för att delta i vår förenings ordinarie årsavslutningsfest, som kommer att bli den 55:e i EAI:s historia. Arrangemangen är ju helt naturligt ännu inte utformade, men kommer det hela med all säkerhet att gå i samma, traditionellt enkla stil, som varit fallet under vår förenings senare verksamhet — en enkel supé, prisutdelning, dans och ev.

Bild från jubileumsfestligheterna 1958, till vilka nära 300 deltagare infunnit sig.

av olika idrottsgenerationer. Man kan utan överdrift påstå, att alla årgångar var representerade — från en av föreningens stiftare, legendariske "Kitan" Bolmstedt till våra vid tillfället verksamma juniorer. Att många gamla vänskapsband återknöts och många nya bekantskaper gjordes är i och för sig onödigt att påpeka. Vi vill ändå inte försitta tillfället att omtala den stora moraliska betydelse det har för dagens aktiva, att få träffa och tala med alla de gamla, goda kämparna i EAI:s färger. Samtidigt tro vi också, att det skulle vara till stor glädje för medlemmarna ute i försking-

någon form av underhållning. Vi är väl medvetna om, att en inbjudan, som utfärdas så lång tid i förväg lätt kommer att falla i glömska. Vi skall därför försöka att få ut nästa nummer av EAI-aren med förnyad inbjudan i så god tid, att Du ändå skall hinna vidtaga Dina ev. förberedelser för att kunna närvara. Det kommer att glädja oss mycket, om Du skulle få tillfälle att komma och förgylla vår årsavslutning med Din närvaro. I gengäld lovar vi att göra allt för att Du skall känna Dig välkommen som EAI:are bland EAI:are.

Alltså väl mött i Eslöv 1963.

Med sax i gamla tidningslägg.

År 1911, således för 50 år sedan, fanns nedanstående infört i Eslövs Tidning angående idrottsutbytet mellan Höör och Eslöv. Författare till artikeln är en av våra på sin tid mest kända idrottsjournalister, nämligen Gösta Nilsson (Malison) i Sydsvenska Dagbladet.

Höørs Idrottsförening har trots den bestått i endast något öfver ett år, redan visat att den har krafter som duga, såväl i allmän idrott som i fotboll, hvilket ju är särdeles glädjande att konstatera, då det bevisar att idrottsintresset står högt ej blott i städerna utan äfven ute i landsbygden.

De resultat, som i rent idrottslig betydelse vid föreningens årstäfningar den 24 och 25 juni innevarande år uppnåtts torde bevisa att den allmänna idrotten inom Höørs Idrottsförening är nästan lika goda som Eslöjs, hvilken stadsidrottsförening dock existerat ett flertal år längre än den i Höör.

Vid en jämförelse mellan de resultat som uppnåtts vid de båda föreningarnas i Höör och Eslöv årstäfningar framgår att Höörsborna i åtminstone två grenar — längdhopp och stafhopp — varit Eslöjsborna öfverlägsna och då man komponerar exempelvis i 100 m. löpning, diskuskastning, trestegshopp och långdistanslöpning där skillnaden endast är en hårsman till Eslöjs favör torde ej kunna frångås att om H.I.F. haft tillgång en bana, som tillnärmelsevis — åtminstone hvad hopp och löpning beträffar — gått upp med den i Eslöv, resultaten säkerligen skulle fört Höörsborna ett gott stycke framåt. I 10.000 m. löpningen uppnåddes i Eslöv ett resultat af 42 min. 56,2/5 sekunder och i Höör åter där man löpte en terräng i hög grad kupe-rad och backig, hvars väglängd är cirka 12 km. kom förste man in på 52 min. I somliga grenar spjutkast-

ning och kulstötning t. ex. kommer ju Höör ohjelpigt efter, men i de andra torde skillnaden ej vara stor.

Hvad fotboll beträffar har Höørs Idrottsförening under senare delen af säsongen visat sig förfoga öfver ett lag, som man med fog kan påstå vara ett af Mellersta Skånes bästa och säkerligen jemnstarkt med E.A.I:s. Visserligen förlorade H.I.F. efter ett synnerligen fint spel hafva besegrat IFK Vinslöf och Löberöds IF.

Förlustmatchen mot Eslöv berodde detta till stor del på att laget saknade sin ordinarie målvakt och vensterback hvilka är lagets styrka i det bakre försvaret och ej spelade på egen plan. Hade matchen egt rum i Höör och hade H.I.F. haft hela sitt ordinarie lag i elden hade resultatet säkerligen blifvit ett annat. Skillnaden då resultatet blef 3—2 är ju härfin.

Särdeles intressant och nyttigt skulle det vara, om under följande säsong träningstäfningar i allmän idrott kunde anordnas mellan de bägge föreningarna i Höör och Eslöv. Man kunde ju t. ex. sätta upp ett pris i tiokamp att eröfvas tre gånger för att blifva ständigt egen-dom, med tätflingar en gång om året, omvexlande i Höör och Eslöv med den förening hvars representanter eröftrat flest points som segrare. Idrottsintresset skulle säkerligen härigenom i hög grad ryckas upp.

Äfven skulle det vara fördelaktigt om s. k. seriematcher kunde anordnas i fotboll mellan mellersta Skånes lag. I Eslöv, Höör, Löberöd och Sjöbo finnes ju nästan jemnstarka fotbollslag, och skulle säkerligen mellersta Skånes lag genom dylika serietäfningar ryckas upp och få ett ord med i laget bland provinsens andra fotbolls- idkande idrottsföreningar.

Gösta Nilsson

Reklamtryck

Industritryck

Kataloger

Folders

Broschyrer

Brevpapper

Fakturor

Cirkulär

Bjudningskort

Bokbinderi

SIKTA MOT STJÄRNORNA -

och Du kommer att träffa trädtopparna.

När vi i EAI ser tillbaka på 1961 för att konstatera om de mål vi ställt upp för oss vid årets början blivit infriade, måste vi nog slå fast, att så inte helt blivit fallet — även om det inom samtliga sektioner förekommit många positiva insatser. Speciellt bör det kunna glädja en sann EAI:are och idrottsvän, att friidrotten nu efter många års relativt undanskymd tillvaro kommit så starkt. Brottarna har vunnit sin serie och återfinnes även till nästa år i den förnäma B-fyrstadsgruppen. Bordtennisspelarna har, även om nu inte serien man tillhör är av allra förnämsta märke, visat mycket lovande takter och fotbollen slutligen har hållit sina positioner. Med ett sådant facit är det säkerligen mången, som kommer att känna sig fullt tillfreds. Men — skall man verkligen vara nöjd med ett sådant förhållande? Skall man verkligen känna tillfredsställelse med att man lyckats hålla sin förskansning och att ingenting blivit sämre? Jag hoppas verkligen att ingen EAI:are har så lätt att bli tillfredsställd. Den dag vi kommer att slå oss till ro och anse att bättre än så här har vi inte möjlighet att bli — den dag vi kommer att sätta vår kapacitet i tvivelsmål — den dagen bör vi absolut taga vår existens under omprövning. Nej låt oss istället sätta målet högt, gärna mycket högt — och för varje gång vi når ett sådant mål flytta det ännu ett steg högre. I lika hög grad som du i din civila gärning strävar efter bättre anställning och bättre ekonomiska betingelser, bör du i din idrottsutövning alltid sikta uppåt för att nå allt bättre resultat. Ingenting är nämligen så bra och kommer inte heller att göras så bra, att det inte kan göras ännu bättre. Energi och framåtanda parad med visst mått av naturliga förutsättningar är en mycket stark grund att bygga framgång på. Eftersom jag är övertygad om att ingen aktiv EAI:are är sämre utrustad med dessa gåvor än någon annan idrottsman, vågar jag mig på att ställa upp vissa mål för vårt fortsatta arbete. Den närmaste målsättningen jag har nedan ämnar precisera, verkar kanske för mången utopisk och hemmahörande i sagans ljuvliga värld. Låt så vara, var och en har rätt att ha sin mening om saker och ting — men den som anser dessa mål ouppnåeliga, har begåvats med mycket

ringa mått av det 'sjutusandjäklarhumör', som behövs, för att höja sig över tidens tristess och vardaglighet.

Jag anser att det inte bör betraktas som en alldeles orimlig målsättning att vi inom en 5-årsperiod bör kunna ha ett fotbollslag, som uppnått hemortsrätt i Allsvenska serien div. III — och ett bordtennislag som skall kunna ha avancerat till samma seriemotsvarighet inom sin sport. Brottarna bör inom samma tidrymd ha uppnått sådan stabilitet och styrka som erfordras för permanent deltagande i Elitserien och A-fyrstadsgruppen i brottning. För friidrotten blir läget mera svårbestämt, men kan det finnas anledning att förvänta, att man som lag bör kunna inränga sig bland distriktets 5—6 bättre, vilket rimligt bör medföra, att även någon individuell idrottsman i svensk toppklass bör ha utbildats.

Detta sagt med all respekt för händelser som ligga utanför vårt bedömande, såsom avflyttning från staden av individuella idrottsmän, försämrade eller väsentligt ändrade tränings- eller tävlingsförhållanden o. d.

När du nu läst detta är du säkert omedelbart redo att avfärda det hela som sinnessvagt svammel. Men, bästa läsare, tänk efter, är det i verkligheten inte sådana förhållanden du skulle vilja ha? Jo, alldeles säkert. Men då måste jag fråga dig, är du verkligen beredd att offra dig för att nå dessa mål? Är du införstådd med att det är på dig det beror om vi skall lyckas? Om du och jag och alla de andra verkligen sätter alla klutar till, så skall det gå, även om vi inte får vara främmande för, att vi kommer att stöta på många svårigheter. Kanske kommer vi ändå att misslyckas. Kanske är målet satt alltför högt, för att vi med vår förmåga skall kunna nå dit. Men vet vi med oss, att vi alla gjort vårt bästa och ingen dragit sig undan sin del av ansvaret, då har vi i varje fall inga förebräelser att göra oss. Då har vi bara att fortsätta vårt arbete och ytterligare förkovra oss i de detaljer där vi brustit — att åter ta' nya tag. Alltid ta' nya tag. Sikta mot stjärnorna och du kommer att träffa trädtopparna.

Knut Johansson
ordförande

EAI-are!

Gynna medlemsbladets annonsörer —

— Annonsörerna gynnar oss!

FIRMA AUG. HANSSON

Stora Torg 12

REKOMMENDERAS

Första klass

KÖTT-, FLÄSK- & CHARKUTERIAFFÄR

Tel. 104 03 ESLÖV Tel. 104 03

TORE JÖNSSON

ESLÖV

Storgatan 5 — Telefon 10055

HATTAR

MÖSSOR

PÄLSAR

MONARK

Cyklar - Monarpeder

Radio & TV

Platsens största sortering av Sportartiklar

Cykel- & Sportcentrum

ESLÖV Gösta Svensson Tel. 109 29

Frukt - Grönsaker - Konserver

Djupfryst - Delikatesser - Choklad

KÄRNKAFFE

Alltid färska varor!

Nya Frukthandeln - Eslöv

Malmgatan 1 b — Telefon 10267

SALUBRIN

HJÄLPER

Hansson & Malmbergs

SKOMAKERI

Södergatan 3 ESLÖV Tel. 10479

Säg det med blommor

från

Anderssons Blomsterhandel

St. Torg 13 ESLÖV Tel. 10132

BLOMSTERFÖRMEDLING

E. Sjögrens Plåtslageri

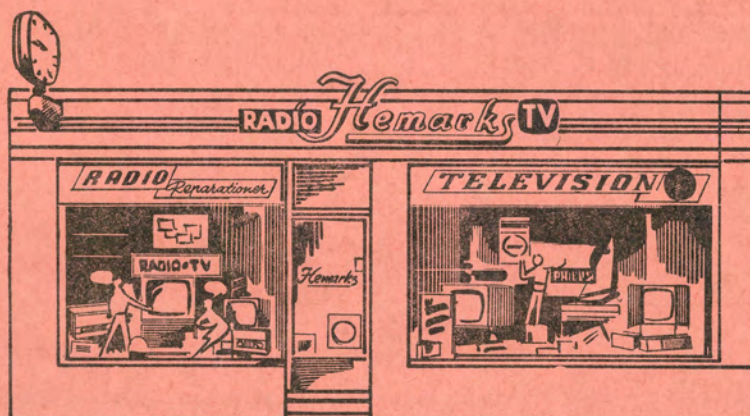
Erik & Åke Sjögren

Västergat. 29 ESLÖV Tel. 10510

Taktäckningar med koppar, plåt o. eternit

Verkstadsarbeten o. reparationer. Bilgarage

...
för
god
ser-
vice

Västergatan 4, Eslöv Telefon 11184

Odenkiosken

(HULDA NILSSON)

Hörnet Odengatan—Västerlånggatan

Eslöv - Tel. 110 40

Frukt - Choklad - Konfektyrer

Tidningar och Tobaksvaror

Ängelholms Dessertglass

Beställningar mottagas

Norregatan 15

Tel. 100 87

Er bil och Er Shell-station

kommer alltid bra överens

Detta är Er Shell-station — den är till för Er och Er bil! Här får Er bil allt vad den behöver för att Ni ska ha stor glädje av den — bl. a. Shell Premium, som innehåller A. C. I. och är det bästa bränsle Er bil kan få! Räkna med att

Bilar går bättre på SHELL

— ensam om A. C. I.

SHELL-STATIONEN

Södergatan 12

ESLÖV

Telefon 108 58

Infordra offert från

Strandh - Kävlinge

Tel. 30466 Lund

då Ni behöver en

Brottare-

eller

Gymnastikmatta